

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 02 - 101. ÅRGANG
27 JANUAR - 10. FEBRUAR 2015

HJEMME HOS:

Samfundetlederen
viser soverommet

STUDENTMOTSTAND:

Skepsis til storsammenslåing

STATUSJAG OG LEDERDRØM:

Julien Bourrelle har gjort det
til sitt varemerke å ha et godt
nettverk

Under Dusken

REDAKSJON

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Synne Hammervik - Tlf: 95520352
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Inga Skogvold Rygg - Tlf: 91823546
ansvarligredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Anette Sivertstøl

NYHETSREDAKTØR
Martha Holmes nyhetsredaktor@studentmediene.no

POLITISK REDAKTØR
Kristian Aaser politiskredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Martin Gundersen reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Mathias Kristiansen kulturredaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Borghild Kristensen

MUSIKKANSVARLIG
Paulina Dubkov

FOTOREDAKTØR
Katinka Goffin fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Andrea Trengereid Gjerde grafisk-sjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Iria Samuelstuen

IT-SJEF
Stein-Otto Svorstøl

GIENGSJEF
Andreas Handal Dørum - gjengsjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Mikkel Bolstad Dæhli - Tlf: 92883089

SALGSSJEF
Mathias Dahlstrøm - Tlf: 47247278

DESKERE
Signe Karmhus, Stine Mari Male, Emil Flakk, Finn Brynstad,
Christian Danielsen, Linn Danielsen Evjemo, Anders Päsche,
Miriam Nesbø, Håkon Sveen, Andrea Gjerde

JOURNALISTER
Ludvig Furu, Håvard Haraldsen, Vilde Bober Svineng, Fredrik
Pande, Ulrik Antoniusen Halmøy, Linn Danielsen Evjemo, Maria
Birkeland Olerud, Sunniva Heim, Tonje Jacobsen, Hilde Hegg-
stad, Emil Flakk, Joachim Waade Nesse, Maren Kronlund,
Kristian Gisvold, Tora Olsen, Daniel Nylend, Siri Øvern, Ingrid
Skogholt, Bendik Eriksen, An Nguyen, Kaia Sørland, Nora Essahli,
Martin Stubban, Jørgen Benkholt, Trygve Norum-Lunås

FOTOGRAFER
Hildur Agustsdóttir, Hans Fredrik Sunde, Eirik Åsheim, Nadia
Caroline Andersen, Anniken Larsen, Silje Krager, Eivind
Sandodden Kise, Helene Mariussen, Katinka Goffin

ILLUSTRATØRER
Camilla Dahlstrøm, Ellinor Egeberg, Iria Samuelstuen, Christian
Høkaas, Malin Natalie Hellem, Synøve Daaland

GRAFISKE MEDARBEIDERE
Anne Garvoll, Thea Dahlborg, Maria Moe Larsen, Andrea Gjerde

KORREKTURSJEF
Finn Brynstad

KORREKTUR
Finn Brynstad, Emil Flakk, Halvor Bjøntvedt, Siri Øvern

FORSIDE
Hildur Agustsdóttir

SINGSAKERBAKKEN 2E, 7030 TRONDHEIM
E-POST: ud@underdusken.no/annonse@underdusken.no

Under Dusken er eit sjølvstendig organ for studentar, utgitt
av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir delt ut
gratis på lærestader i Trondheim med medlemsrett i Student-
samfundet. Under Dusken kjem ut åtte gonger i semesteret.

Under Dusken arbeider etter reglane i Ver Varsam-plakaten
for god presseskikk. Dei som føler seg urettmessig ramma av
omtale i avisa, vert oppfordra til å kontakte redaksjonen.

facebook.com/underdusken
@UnderDusken

LEDER

Vi må tørre å inkludere

Studietida skal vere den artigaste tida i livet. Du befinner deg i en ny by, hvor mange sosiale aktiviteter står for tur og du er omringa av mange potensielle nye vener. For mange er studietida den beste tida i livet, for andre eit einsamt mareritt.

I Sintefs rapport, utfordringer med ungdomssatsingen i Sør-Trøndelag, er det overraskende mange ungdommar i Nav-systemet som kjem rett frå høgskole og universitet. Mange slit med den psykiske helsa si og fell ut av studiet sitt av den grunn, men det eksisterar også ei annan vond årsak. Ein utløysande faktor for at mange fell ut, er einsamheit, og det kan vi som medmennesker forhindre.

Etter ei heftig fadderveke, er det studentens eigen innsats som betyr noko når han eller ho skal skaffe seg vener. Men det er ikkje alle som er ekstroverte. Det er ikkje alle som føler seg komfortabel med å vere utadvendt blant ukjente mennesker. Det betyr likevel ikkje at dei ikkje ynskjer å vere sosial.

Forsker Solveig Osborg Ose seier til Under Dusken at desse studentane må tørre å involvere seg i det sosiale studietida byr på. Ja, det er nok viktig at dei utfordrer seg sjølve, men alle andre studentar må også tørre å inkludere alle. Om du ser nokon som til dømes er sjenert eller ofte er aleine, så snakk med personen. Inviter vedkomande med på lunsj i kantina, eller spør om han eller ho vil vere med på helgas fest. Det skadar aldri å snakke med dei som sit aleine, eller spør ein bekjent om korleis han virkeleg har det. Einsamheit er vondt, men vi alle kan forhindre at nokon kjenner på den vonde følelsen ved å prate med kvarandre og inkludere.

ANETTE SIVERTSTØL

Miljøtrykksak fra Trykkpartner AS. Lisensnr. 241823 Sertifikat nr. 1638

KARRIEREMESSE 2015

TRONDHEIM TORSDAG 29. JANUAR

JØRN TROLLEBØ KVALHEIM
KULTURINNSLAG

RICA NIDELVEN

KL 17–21

KONFERANSIER SOLVEIG HAREIDE
SAMFUNNSANSVAR I NÆRINGSLIVET

PROGRAM

- Møt traineebedrifter
- 30 stands frå næringslivet i Sogn og Fjordane
- Samfunnsansvar

Solveig Hareide intervjuer:

- Melin Medical
Globalt engasjement
- Bosse Litsheim/Safeclean
Miljøvenleg renseteknologi
- Preben Moen/Gloppen Hotell
Kortreist mat og miljøfyrtårn

- Underholdning med Jørn Trollebø Kvalheim
- Lett servering

ETTERFEST MED
JØRN T. KVALHEIM
PÅ OLAVS PUB
OG SPIESERI

FØREHANDSPÅMELDING PÅ FRAMTIDSYLKET.NO
VINN KAJAKKURS MED GO'KAJAKK

22 | NYUTDANNA?
LEDIGE | START KARRIEREN DIN
I SOGN OG FJORDANE

TRAINEESTILLINGAR ► KARRIERE ► UTVIKLING ► NETTVERK ► LIVSGLEDE ►

SØK ELEKTRONISK PÅ FRAMTIDSYLKET.NO INNAN 16. MARS

UD FOR

100 ÅR SIDEN

Og den som i dag kaster et blik på høskolestudentenes store flok, kan ikke anndet end slutte: Ingeniørens interesse-ensidighet vil vedvare til dommedag.

50 ÅR SIDEN

Vi utfordrer dem herved til forfølgelsesritt på sykkel, i Bodegaen. Møt med sykkel og sekundant, hvis de tør

25 ÅR SIDEN

Vareutvalget i Murmanskbutikkene er for tiden mye bedre enn i Moskva...en student kan b.l.a. kjøpe 3 kg sukker og 3 flasker vodka i måneden - og det holder for de fleste

SIDEN SIST

150... ganger sjekker en nordmann smarttelefonen sin om dagen i gjennomsnitt (Kilde: Aftenposten)

UiO-utfasing av oljeforskning nedprioriteres

Foto: Erik Tresselt/UiO

I studentparlamentets handling-splan for 2014 heter det seg at «UiO skal prioritere forskning på grønne, miljøvennlige og bærekraftige løsninger, og fase ut all oljeforskning». I halvårsrapporten fra SP har arbeidsutvalget kommet fram til at dette ble for ambisiøst. Her konstateres det at punket er lite realistisk å gjennomføre, da UiO skal være en autonom institusjon

som ikke burde legge føringer på hva forskerne forsker på. Derfor vil ikke punktet bli prioritert. Leder i studentparlamentet kommenterer at det ikke blir mulig å kutte UiOs bånd til Statoil på kort sikt.

Kilde: Universitas

Studenter sjekkes for stipendsvindel

50 000 av studentene som oppga til Lånekassen at de var borteboere i 2014 må nå dokumentere dette. Studentene som ble plukket ut i kontroll må stille med dokumentasjon i form av husleiekontrakt. De som ikke svarer på brevet fra lånekassen vil bli ansett som hjemmeboere som har gitt uriktige opplysninger

Lånekassen

Foto: Lånekassen

om sin bostatus, og dette vil få konsekvenser. Lånekassen har anslått at studenter som oppgir at de bor borte men egentlig bor hjemme har

svindlet dem for til cirka 72 millioner kroner til sammen.

Kilde: Lånekassen

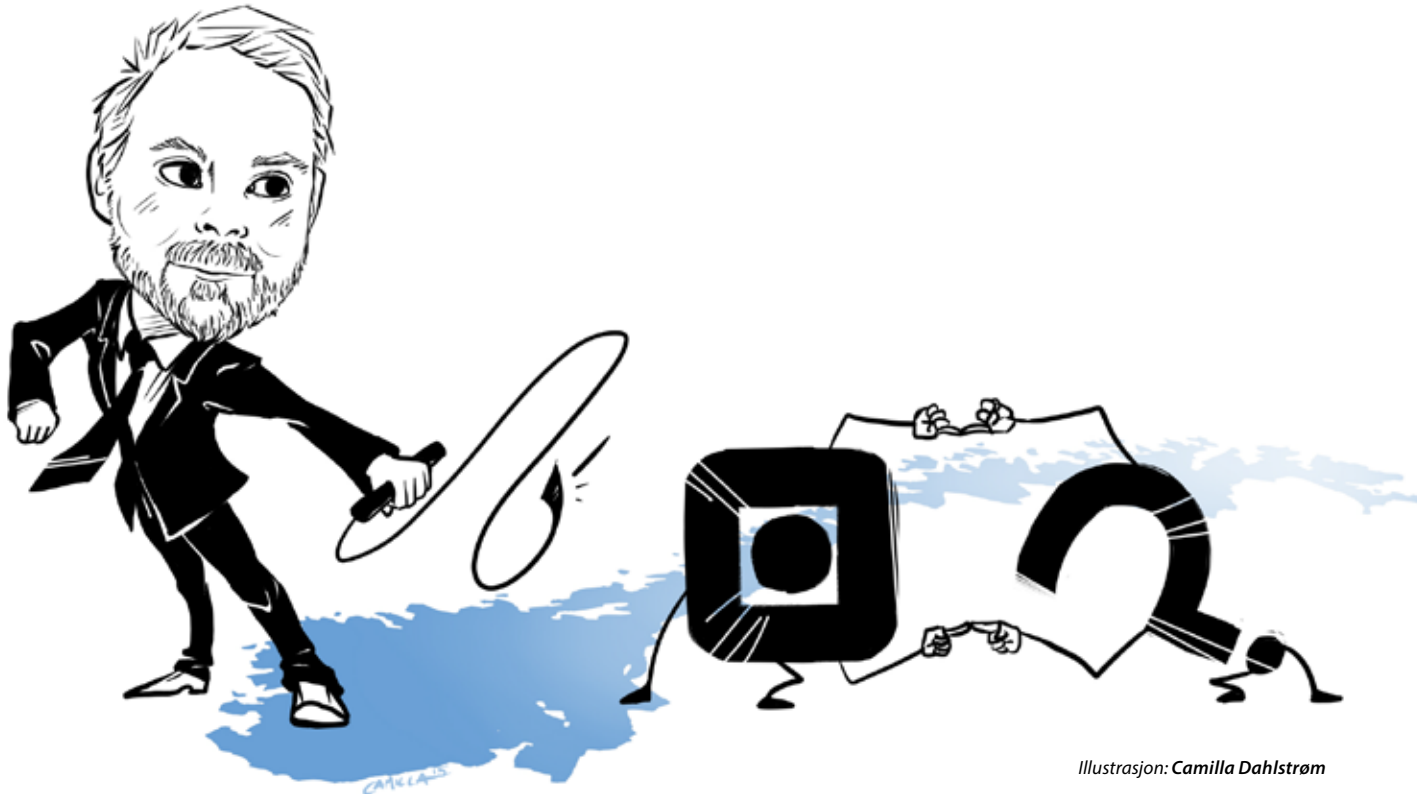
2 400 NTNU-ansatte ut i streik

Denne onsdagen vil opp til 2 400 NTNU-ansatte gå ut i streik. Hoveddelen av de streikende vil komme fra Forskerforbundet og NTL. Blant annet skal ansatte fra Sintef og Samskipnaden møte dem utenfor Gløshaugen der de skal gå samlet ned til Torget. Streiken er et politisk svar på endringene i arbeidsmiljøloven, der den foreslåtte økningen i midlertidige arbeidsplasser sees

på som et av de viktigste problemene. NTNU-streikerne vil møte resten av demonstrantene som kommer i tog fra Marienborg. Markeringen er landsomfattende og LO-leder Gerd Kristiansen kaller det «århundres streik».

Kilde: Universitetsavisa

Illustrasjon: Camilla Dahlstrøm

Kunnskapsministerens sjansespill

Kunnskapsministeren er nådeløs når han setter tempoet for omstruktureringen av høyere utdanning. Det gjør han rett i om han vil ha det gjort.

NYHETSKOMMENTAR
JØRGEN BENKHOLT
Politisk journalist

Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen har bestemt at høyskoler og universiteter skal slå seg sammen slik at vi sitter igjen med halvparten så mange høyskoler som i dag. Han har lagt opp til at det skal skje i et forrykende tempo, høyskolene har kun fått et knapt år på å finne ut av hvem de vil slå seg sammen med. Allerede 1. februar går fristen ut for å komme med innspill til en varslet stortingsmelding som kommer til påsken. De som ikke har egne forslag til samarbeidspartnere risikerer tvangssammenslåing. Visjonen er at vi får sterkere regionale fagmiljøer når midlene fordeles på færre og større institusjoner. Det er ikke lenger

kortsiktig distriktspolitikk som skal legge føringen for høyere utdanning.

Tempoet er et sjansespill, og planen har flere usikkerhetsmomenter. Det virker ikke som om kostnadene og kompleksiteten ved å forene kulturer, it-systemer, samskipnader og personalsystemer blir tatt hensyn til. I tillegg er det bare satt av 200 millioner kroner til den forespeide sammenslåingsprosessen, noe som egentlig betyr at det må gjennomføres i de økonomiske rammene som institusjonene har i dag. Hensikten med hele reformen er høyere forsknings- og utdanningskvalitet. Allikevel er det fare for at omstruktureringen vil redusere kvaliteten i lang tid framover, om man tvinger fram rotete løsninger i en forhatet, dyr prosess. Tiden vil vise om tempoet er forsvarlig. Men det er mer bekymringsverdig om reformen ikke blir gjennomført i det hele tatt.

Det er en bra ting at Isaksen tvinger fram omstruktureringen. Oljealderen går

mot slutten, og eldrebølgen nærmer seg faretruende. Vi er nødt til å omstille oss, både hvordan vi organiserer samfunnet, og hvordan vi forholder oss til omverdenen. De korte fristene bør sees i sammenheng med at regjeringen har begrenset tidsrom for handling, og at reformforsøket kan vakle om man ikke får sementert den innen det er for sent. Det er lite som tyder på at de rødgrønne ville vært så villige som Isaksen til å gjennomføre denne distriktsfiendtlige, men nødvendige omstillingen. Og om man tror på meningsmålingene, vil ikke neste stortingsvalg gå i de blå blås favør.

NTNU spiller en sentral rolle i omstruktueringen. Hva universitetet velger får ringvirkninger for resten av landet. Som en stor institusjon har man gode forutsetninger for å legge under seg mindre høyskoler, som både NTNU og høyskolene kan tjene på. Et usikkerhetsmoment er at premissene for en vellykket sammenslåing er grundige forberedelser, men man kan ikke si at Isaksen har lagt

opp til dette. Han ser for seg en vesentlig endring i utdanningslandskapet allerede i løpet av et par års tid, og stemningen rundt utredningen har vært panikkartet på grunn av den korte tiden man har til rådighet. Dette er bekymringsverdig.

Jeg har derimot stor tro på at NTNU gjør det beste ut av situasjonen. De har tre alternativer: lenegang, en lokal sammenslåing med HiST, eller en satelittløsning med høyskolene i Narvik, Gjøvik, Ålesund og HiST. De potensielle fordelene ved å gå for en storsammenslåing er stor. Høyskolene som NTNU kan kuppe har fremragende tekniske fagmiljøer, selv i internasjonal sammenheng. Man får også en gyllen mulighet til å luke ut dagens svakheter ved universitetet, de små og sårbare fagmiljøene finnes også på NTNU. Fordelene ved en storfusjon er store, så jeg oppfordrer alle berørte til å bite tennene sammen. Dette får vi til.

NTNU får siste ordet

Strukturspørsmålet skal avgjøres 28. januar. Regjeringen ønsker å skape sterkere fagmiljøer i utdanningsinstitusjonene, men studentpolitikerne motsetter seg en storsammenslåing.

TEKST: MARTIN STUBBAN FOTO: NADIA CAROLINE ANDERSEN

Kunnskapsdepartementet (KD) ga utdanningsinstitusjonene frist til i høst med å si om de ønsker å slå seg sammen med andre universiteter og høgschooler. NTNU trengte mer tid og fikk utsatt fristen til 28. januar. KD har signalisert at NTNU kommer til å få viljen sin, og spenningen er derfor stor før vedtaket offentliggjøres.

– Det er mange ulike meninger som kommer fram når rektor lytter til de forskjellige miljøene ved NTNU, så det blir spennende å se hva som blir utfallet, sier prorektor for utdanning Berit Kjeldstad ved NTNU.

Sterkere fagmiljøer

Bakgrunnen for strukturdebatten i høyere utdanning (Saks) er regjeringens ønske om å skape sterkere fagmiljøer og dermed høyere kvalitet i utdannings- og forskningssektoren. Strukturdebatten må ses i sammenheng med regjeringens arbeid med å ruste Norge for fremtiden ifølge statssekretær Bjørn Haugstad (H) i KD.

– Utdanningsinstitusjonene våre blir stadig viktigere for å få til en omstilling i Norge. Vi har utfordringer knyttet til

lavere oljepris, eldrebølgen og vi trenger grønn kunnskap for å skape et mer klimavennlig samfunn, sier han.

Selv om sektoren kan vise til økt produktivitet de siste årene knyttet til forskningspublisering og produserte studiepoeng, vil KD at sektoren skal bli enda bedre.

– Vi ser at vi ligger noe bak våre naboland når det gjelder kvaliteten på forskningen, målt i for eksempel antall siteringer. Derfor har vi bedt institusjonen om å se på hvilken faglig profil de må ha for å heve kvaliteten og om de er avhengig av fusjonering med andre institusjoner for å få det til, sier Haugstad.

Sammenslåing av HiST og NTNU

Det foreligger tre alternativer som NTNU-styret skal ta stilling til (se faktaboks). Berit Kjeldstad mener det som taler for en sammenslåing mellom NTNU og HiST (alternativ B) er at de befinner seg i samme by. En fusjon mellom disse institusjonene vil derfor gå lettere enn ved en storfusjon.

– Det medisinske fakultet har vært tydeligst på at de ønsker en fusjon med HiST. Da vil man kunne få samlet me-

disin og sykepleierutdanningene på Øya og det vil bli et stort fagmiljø innenfor helse, sier hun.

Leder Synne Grønvold av Studentparlamentet ved HiST er enig i at de helsefaglige utdanningene vil ha stort utbytte av en sammenslåing med NTNU, og sier at helsesektoren har behov for mer tverrfaglighet. Hun peker også på at lærer-, teknologi- og økonomifagene vil få en fordel med en sammenslåing av HiST og NTNU.

– NTNU og HIST har en rekke komplementære fag og vi vil derfor sammen kunne gi en bredere studieportefølje. Ved en fusjon vil vi kunne tilby lærerkompetanse for både grunnskolen og videregående utdanning. I tillegg kan man lære mye av hverandre, fordi HiST har mer fokus på det pedagogiske, mens NTNU har hatt et større fokus på det faglige, sier Grønvold.

Kjeldstad sier dessuten at NTNU har mye å lære av høskolene når det gjelder undervisning.

– HiST har mange spennende prosjekter om hvordan man lærer bedre av forelesninger. Dette kan overføres til oss og vil føre til at alle NTNU-studentene

vil få utbytte av en fusjon, sier Kjeldstad.

Høy risiko med satelittløsning

Alternativ C går ut på at NTNU fusjonerer med HiST og høskolene i Gjøvik, Ålesund og Narvik. Dette blir av flere betegnet som det mest risikofulle alternativet. Berit Kjeldstad tror det er flere faktorer som gjør at NTNU-ansatte er mest skeptiske til en storfusjon.

– Å fusjonere fem institusjoner og få til en god organisatorisk struktur tror jeg er den største utfordringen. I tillegg er det usikkerhetsmomenter knyttet til avstand og hvordan man skal tydeliggjøre merkenavnet NTNU når man blir spredt, sier Kjeldstad.

Samtlige av de aktuelle høskolene, inkludert HiST, har stilt seg positive til en storfusjon med NTNU. Studentene på HiST er imidlertid negative til dette alternativet, ifølge studentparlamentsleder Grønvold.

– Vi er skeptiske til de store geografiske avstandene, og alternativ C er heller ikke godt nok utredet. Alle høskolene har utredet en fusjon med NTNU, men ingen har utredet samarbeid med de andre høskolene. Vi vil for eksempel

ende opp med fire sykepleierutdanninger ved en slik fusjon, sier hun.

Også NTNU-studentene er skeptiske til en storfusjon. Leder Jone Trovåg av Studenttinget sier likevel at de potensielle gevinstene er store ved en storfusjon, blant annet med et bedre samarbeid med næringslivet.

Både Trovåg og Grønvold tror studentmedvirkningen kan bli mindre ved en storfusjon.

– Det er ingen stordriftsfordeler med å drive studentdemokrati. Det blir vanskeligere å høre alle studentene med en spredt campus, og det vil derfor kreve flere stillinger og mere midler, sier Trovåg.

Omorganisering koster

Innad i NTNU-miljøet har flere vært kritiske til at man må bruke ressurser på å bygge opp forskningsmiljøene ved høskolene ved en fusjon. Prorektor Kjeldstad er likevel uenig med de som sier at eliteforskningen ved NTNU blir svekket.

– Det vil bli mindre forskning per ansatt, men forskningen som finnes fra før vil jo ikke svekkes. Det vil dessuten være

et større potensial for mer forskning ved fusjon, fordi man får tilgang til større fagmiljøer, sier hun.

Trovåg mener en fusjon vil være et økonomisk tapsprosjekt på kort sikt, og er kritisk til regjeringens avbyråkratiseringskutt i sektoren.

– I en periode når vi skal fusjonere vil det bli mer behov for administrasjon for å få til en vellykket omorganisering. Det er derfor uheldig at fusjonen skal skje samtidig som regjeringen ønsker å kutte administrasjonen hos institusjonene, sier Trovåg.

Ønsker samlet campus uansett

NTNU har vedtatt at de ønsker å samle sin undervisning på en campus, uavhengig om det blir sammenslåing eller ikke. Kjeldstad mener at dette vil bli lettere å finansiere dersom NTNU og HiST fusjonerer.

– Vårt øverste ønske er en samlet campus. HiST skal jo også samle sin utdanning, derfor blir det mer krevende å få til en enhetlig campus med to rektorer som reiser til Oslo annenhver helg for å forhandle om finansiering, sier hun.

KD har også sagt at de ikke vil på-

legge hverken NTNU eller HiST en sammenslåing de ikke selv kan gå inn for. Lederne av Studenttinget og Studentparlamentet er også komfortable med å fortsette som i dag. Kjeldstad sier at man likevel må jobbe for å bli bedre

ved fortsatt alenegang.

– Det vil bli mer konkurranse fra andre institusjoner, og vi må derfor modernisere undervisningen vår, og vi må styrke samarbeidet med Sintef og andre institusjoner, sier Kjeldstad. **UD**

ALTERNATIVENE:

- Kunnskapsdepartementet har bedt institusjonene om å utrede sammenslåing av hensyn til fragmenterte fagmiljøer.
- NTNU-styret gjør sitt endelige vedtak 28 januar. KD har signalisert at NTNU som en stor institusjon vil få viljen sin.
- *3 alternativer:*
 - Fortsette med dagens struktur.
 - Sammenslåing mellom HiST og NTNU
 - Satelittløsning, sammenslåing mellom NTNU, HIST og Høskolene i Ålesund, Gjøvik og Narvik.
- Alle de aktuelle høskolene ønsker en fusjon med NTNU.
- Studentparlamentet og Studenttinget er positivt innstilt til alternativ A og B, men er skeptiske til alternativ C.

MULIG SAMMENSLÅING: Engasjementet rundt sammenslåingsdebatten har vært stor den siste tiden. 28 januar får vi vite hvilket alterantiv NTNU-styret går inn for.

Studenter skeptiske til storsammenslåing

På møtet NTNU-styret arrangerte om strukturdebatten på onsdag var det bare et fåtall av de oppmøtte studentene som stemte for en større sammenslåing.

► STRUKTURDEBATTEN

TEKST OG FOTO: Nora Warholm Essahli

De siste månedene har debatten rast rundt en eventuell sammenslåing av NTNU og andre institusjoner, der et vedtak skal fattes 28. januar. På onsdag fikk studentene lov til å tale sin sak, og mer enn 60 benyttet sjansen. Flere ville vite hvordan de aktuelle høyskolenes utdanningstilbud og studiekvalitet vil påvirke dem ved en eventuell omstrukturering.

Frykter for merkevaren NTNU

Studentrepresentantene Elise Landsem og Christian Tangene i NTNU-styret har ikke bestemt seg for hvilket alternativ de vil stemme for. Ingen av dem er utelukkende positive til sammenslåing, men mye tyder på at det kan bli nødvendig.

– Kunnskapsdepartementet vil nok satse på de som blir med på sammenslåingen. NTNU kan risikere å bli femte eller sjette største institusjon i Norge og bli nødt til å rette forskningen mer mot næringslivet hvis vi blir stående alene, sier hun.

Hun understreker at det er forskjell mellom de treårige programmene ved HiST og de mer teoretiske sivilingeniøruddanningene ved NTNU. Flere linjeformenningsledere er skeptiske, og frykter at

en ingeniørutdanning ved NTNU vil få mindre status hvis høyskolene skal tilby det samme.

Studentene stemte mot storsammenslåing

NTNU skal neste uke velge mellom tre alternativer: Det første er å beholde strukturen slik den er i dag. Alternativ to er sammenslåing med HiST. Det tredje er en sammenslåing med HiST og en felles organisering med høyskolene i Ålesund, Narvik, og Gjøvik. Alle disse institusjonene har allerede meldt en positiv holdning til samstrukturering med NTNU.

– Det handler ikke bare om sammen-
slåing, men samarbeid der man har ting til felles. Dette kan være positivt for mange studenter, sier Landsem.

Tangene og Landsem ledet en prøvevoting på møtet. Kun fire av de omtrent 60 oppmøtte stemte for den store fusjonen, mens resten av stemmene var jevnt fordelt mellom å forbli alene, og en fusjon med HiST. Dette er riktignok ikke representativt i en slik prøvevoting.

Null konsekvensutredning

Ingen vet hvor mye en slik sammenslåingsprosess vil koste. Kunnskapsdepartementet har budsjettert med 200 millioner kroner nasjonalt.

– Det er en reell risiko at vi ikke vet

STUDENTALLMØTE: Flere studenter benyttet muligheten til å stille spørsmål ved sammenslåingen.

hvor mye det vil koste. Vi tar ikke en avgjørelse basert på harde fakta, noe som gjør det vanskelig for oss, sier Tangene.

De usikre tallene skaper ytterligere debatt blant studentene på møtet. Enkelte går så langt som å kalle det uforvarlig og useriøst. Landsem påpeker at NTNU har presset hardest i landet på å få mer tid før de bestemmer seg.

Vil verne om kjerneaktiviteten

Studentrepresentantene understreker at

det er viktig for NTNU å skjerme kjerneaktivitetene, som er forskning og utdanning. Samtidig er det ikke meningen at alt skal fortsette som før.

– Det kan være at enkelte fagdisipliner og grunnfag blir mer marginalisert, sier Tangene.

Han studerer på Dragvoll, og poengterer at han aldri vil gå inn for et alternativ som truer disse fagene, selv om ett av fokusene er å beholde den tekniske profilen til NTNU. **UD**

Slik sparer du penger på strøm

Sliter du med å orientere deg i strømmarkedet? Vi gjør det lettere for deg å spare masse penger på strøm, slik at du heller kan bruke dem på øl.

► SPARETIPS

TEKST: An Nguyen

Mange studenter betaler mer for strøm enn de burde. Strømmarkedet kan også for mange virke stort og skremmende. Hvilken strømleverandør bør man velge? Hva er egentlig spotpris? Hva er forskjellen på de ulike avtaletypene? Vi gir deg en enkel oversikt over de ulike strømvarene.

Hvilken strømvare bør jeg velge?

Strømleverandørene gir deg valget mellom tre ulike typer strømvare: spotpris, fastpris og variabelpris.

Spotpris

Spotprisavtalene er avtaler der strømprisen følger prisen som er fastsatt av den nordiske strømbørsen. Prisen varierer fra måned til måned avhengig av forbruk og etterspørsel. I tillegg må du betale et lite påslag til kraftleverandøren. Dette påslaget er forskjellig fra leverandør til leverandør. Spotprisavtalene er billigst i lengden og anbefales av de fleste eksperter.

Fastpris

En fastprisavtale er en avtale der du betaler en fast pris for hver kilowattime (kWh) du bruker over en periode på alt fra 3 måneder til 3 år. Du kan ikke bytte leverandør så lenge kontrakten varer. Fastpris er for deg som har behov for å kunne forutse strømutfgiftene hver måned. Har du en usikker økonomi som ikke tåler høye pristopper, bør du velge fastpris. På lang sikt vil fastprisavtalene være mye dyrere enn spotprisavtalene, men til gjengjeld vet du hvor mye du betaler hver måned.

Standard variabelpris

Variabelpris er en mellomting mellom fastpris og spotpris. Ved en variabelprisavtale er fremdeles prisen bestemt av utviklingen i strømmarkedet, men du får ikke like store svingninger som i en spotprisavtale. Denne forskjellen i svingninger er derimot nesten ubetydelig liten. Dessuten har variabelprisen i

Foto: Tom Small/flickr

IKKE SKUMMELT: Det hersker mye forvirring blant studenter når det gjelder strøm. Vi hjelper deg med å bli en mer bevisst strømbroker.

gjennomsnitt ligget to-tre øre høyere enn spotprisen, ifølge Dine Penger.

Hvilken strømleverandør bør jeg velge?

På Konkurransetilsynets nettsider vil du finne en oversikt over strømprisene til ulike leverandører. Her kan du skrive inn det årlige strømforbruket ditt, samt velge avtaletype og faktureringsmåte. For en gjennomsnittlig studenthybel på 15 kvadratmeter vil forbruket ligge på rundt 4 000 kWh i året. Det anbefales at du velger etterskuddsvis fakturering framfor forskuddsvis, slik at det du betaler baserer seg på faktisk forbruk.

Lag en strømkonto

Lag en strømkonto der kollektivet setter inn et fast beløp hver måned, og betal strømrregningen fra denne kontoen. Pengene som blir igjen på slutten av semesteret kan dere bruke til å finne i noe gøy sammen, eller på noe fint til fellesskapet. Hva med en

sjokoladefontene? Eller har dere lenge drømt om å oppgradere til en finere toalettørsteholder i metallisk sølv?

Hvordan spare strøm?

Ikke sett pc og radio i hvilemodus, men slå dem helt av. Skru også tv-en helt av. Mange elektriske apparater bruker like mye strøm når de står i standby som når de er i bruk. Fyll vaskemaskiner og oppvaskmaskiner helt opp. Koordiner gjerne klesvasken innad i kollektivet. Slukk lys i rom som ikke er i bruk. Ved å senke innetemperaturen med én grad vil man redusere kostnader til oppvarming med cirka fem prosent. Det er for eksempel veldig greit å senke innetemperaturen et par grader om natten, eller i rom som ikke er i bruk. Det legger man ikke særlig merke til.

Hold dører og vinduer lukket i kalde vintermåneder, og kontroller dem for trekk. Monter gjerne tettelister. Pass på at utleier har sørget for god isolasjon. **UD**

MIN LINJEFORENING - CAF

Tekst: Kaia Sørland

Mandag formiddag tar Maria Hagen, leder i linjeforeningen CAF, imot Under Dusken på deres kontor i idrettsbygget på Dragvoll. Bak forkortelsen gjemmer det latinske uttrykket «Citius, Altius, Fortius» seg, eller «Raskere, høyere, sterkere» på norsk. Det er latin, hentet fra OL og er et passende navn på linjeforeningen for idretts- og bevegelsesvitenskap og idretts- og samfunnsvitenskap.

En oppvåknet linjeforening

Eldste bevis på at CAF har eksistert er datert til 2006, men nøyaktig hvor lenge de har holdt på vet ingen. Linjeforeningen ble vekket til live igjen høsten 2013, og har nå cirka 70 betalende medlemmer.

– Vi kom på et møte og fikk bare vite at vi måtte ha et styre, og at det kanskje lå noen penger i en sokkeskuff et sted, sier Hagen.

Siden da har studentene tatt tak i den sovende linjeforeningen, og jobbet for sosialt samhold de to linjene i mellom.

– Nå har vi arrangementer cirka én gang i måneden. Nylig hadde vi nyttårsball hvor det var 115 oppmøtte, sier Hagen.

Sporty gjeng

Av foreningens mest populære arrangementer er turneringer i kanonball, volleyball og innebandy.

– Turneringene våre er alkoholfrie og på dagtid. Vi har kanskje et litt annet fokus enn andre linjeforeninger, for jeg har ikke hørt om noen som gjør det på samme måte, sier hun.

Hun karakteriserer en typisk CAF-student som idretts- og festglad, klar for utfordringer, utadvent og en som tør å drite seg ut.

– På turneringene har vi gjerne kreative antrekk. Vi hadde for eksempel en som sydde et stort bind med blod på, og brukte det som kostyme, sier Hagen.

Godt miljø

Hun snakker om et bedre miljø innad i den unge og relativt lille foreningen.

– Før hadde folk såvidt hørt om CAF. Jeg har snakket med folk på høyere trinn som nesten er sjalu på hvordan det er nå. Det er en fin måte å få en større vennekrets på, og vi er såpass få at vi blir tett knyttet, sier hun.

At de kun har vært aktive i ett og et halvt år setter likevel sitt preg.

– Vi er ikke like etablerte som de eldre foreningene, og har heller ikke de samme tradisjonene som dem med sanger, valg og lignende. Dessuten må vi jobbe mer for å nå ut til studentene, sier Hagen.

Ønsker du informasjon om utdanning og yrkesvalg?

BESØK UTDANNINGSMESSEN!

Bredt utvalg av norske utdanningstilbud, studietilbud i utlandet, etterutdanning og kurs. Foredrag med aktuelle tema. **Gå inn på vår nettside for å hente gratisbillett til messen! www.tautdanning.no**

Trondheim Spektrum 9.-10. februar

Mandag 9. februar 09.00 - 18.00
Tirsdag 10. februar 09.00 - 14.00

www.tautdanning.no

VT: – Studentbolig er ingen rettighet

En person med psykiske plager mistet studentboligen sin etter at Velferdstinget gjorde endringer i regelverket. – Kommunen må ta ansvar for tunge tilfeller, mener leder.

► STUDENTBOLIG

TEKST: Bendik Eriksen
FOTO: Anniken Larsen

23. januar 2014 endret Velferdstinget (VT) regelverket for tildeling av studentboliger. Vanlig praksis var at om man ble syk og ikke hadde normal studieprogresjon, kunne man få en legeattest som forklarte årsaken for fraværet. Denne legeattesten var tilstrekkelig bevis for at man fortsatt var berettiget til studentbolig.

I den nåværende ordningen legger man Lånekassens kriterier til grunn. Dette betyr at man må vise til enten permisjonssøknad eller sykestipend.

Ville forhindre misbruk

Leder Anne Finstad av Velferdstinget mener at studentboliger er et gode og ingen rettighet.

– Vi har hatt en del hendelser hvor personer har fått legeattester på dårlig grunnlag. Ordningen har blitt misbrukt, forteller hun.

Det er uvisst om dette er et problem bare i Trondheim. Verken SiO eller SiB har gjort lignende endringer, og følger gammel praksis hvor legeattest er tilstrekkelig bevis på sykdomsfravær.

Har dere belegg for å si at ordningen er blitt misbrukt?

– Jeg husker ikke hvor tallene kom-

Det er vanskelig for SiT å avgjøre om en legeattest er god nok eller ikke

ANNE FINSTAD
Leder i Velferdstinget

mer fra, men SiT Bolig har uttrykt problemer rundt dette, sier Finstad.

Under Dusken spurte fagansvarlig for marked og eiendom ved SiT Bolig, Cathrine Kristiansen om den tidligere ordningen med legeattest ble misbrukt slik lederen av VT, Anne Finstad påsto.

– Vi har ikke grunnlag for å si at den har blitt misbrukt, svarer Cathrine Kristiansen.

INGEN RETTIGHET: Leder Anne Finstad av Velferdstinget mener at studentboliger er et gode og ikke en rettighet.

Student falt utenfor

Under Dusken har vært i kontakt med den fullmektige for en student som bodde i SiT-bolig mens han slet psykisk, og som derfor falt utenfor boligreglementet til VT og SiT.

Den fullmektige forteller at personen hadde vært fulltidsstudent i fire år, før han begynte å få psykiske problemer. Dette førte til at studenten tok permisjon fra studiet i et år.

– I samråd med lege, psykiater og studieveileder bestemte man at 15 studiepoeng i året var det personen kunne takle. Året etter ville han prøve å bli fulltidsstudent igjen, forteller den fullmektige.

Sto alene

Etter at regelverket ble endret gjorde studentens bevissthet om egen psykiske helse at han mistet boligen hos SiT.

– At studenten bare tok 15 studiepoeng førte til at han ikke fikk studielån eller sykestipend på grunn av for lav studieprogresjon, sier den fullmektige.

Hadde personen i utgangspunktet prøvd å følge vanlig studieprogresjon, men ikke lyktes, ville han fått sykestipend.

Studenten leverte heller ikke inn permisjonssøknad, siden han ville tilbake til studiehverdagen.

– SiT krevde at han måtte vise til sykestipend eller permisjonssøknad for å fortsatt kunne bo i deres boliger, forteller den fullmektige.

SiT mangler kompetanse

Anne Finstad forteller at man knyttet sykdomskriteriene opp mot Lånekassen sine spesifiseringer slik at personer med faglig tyngde kan ta informerte beslutninger. Hun mener man ikke utelukkende kan stole på den enkelte leges attest.

– Personer som jobber i SiT har ingen forutsetninger for å vite om en person er tilstrekkelig syk for å rettferdiggjøre lav studieprogresjon. Det er vanskelig for dem å avgjøre om en legeattest er god nok eller ikke, mener Anne Finstad.

– Kommunen har ansvar

På spørsmål om den konkrete situas-

MANGLER KOMPETANSE: Leder av SiT Knut Jørgen Vie mener SiT ikke har mulighet til å ta over statens oppgaver.

jonen, sier Anne Finstad at de prøver å ta hensyn til spesielle tilfeller, men at de ikke kan ta over arbeidsoppgavene til kommunen.

– Kommunen har ansvar for at krevende tilfeller har et sted å bo. Denne studenten havnet mellom to stoler. Det synes jeg er synd. Jeg har vært i kontakt med SiT Bolig om denne saken, men det lot seg ikke ordne, forteller hun.

Da Under Dusken forteller Cathrine Kristiansen om personen som falt utenfor det nye regelverket forteller hun at du må oppfylle kravene i tidelingsreglementet for å bo i deres boliger.

– Det er bare 13 prosent av studentene som bor i våre studenthybler. Det er slett ikke alle som har muligheten til det, utdyper hun.

Mer skjønn i dag

Anne Finstad forteller at man i november 2014 gjorde endringer, slik

at man åpner for skjønn i boligprosessen. Har en person som sliter med sykdom en avtale med utdanningsinstitusjonen om lav studieprogresjon, skal dette bli tatt hensyn til.

– Hypotetisk sett hadde ikke denne studenten blitt kastet ut idag, forteller hun.

På spørsmål om denne personen hadde blitt kastet ut idag vil ikke Cathrine Kristiansen være like kategorisk.

– Det har kommet en ny veiledning til reglementet som forteller at vi skal ha et samarbeid med utdanningsinstitusjonen for å vurdere om en syk person fortsatt er berettiget en studenthybel. Men jeg kjenner ikke den aktuelle saken og vet ikke hva den hadde resultert i nå.

– Demokratisk regelendring

Leder av SiT, Knut Jørgen Vie, mener at staten har et velferdsansvar overfor de som er syke, og at SiT hverken har

kapasitet eller kompetanse til å overta deres oppgaver.

Da Under Dusken tar opp sykdomstilfellet som falt utenfor det nye regelverket forteller Jørgen Vie at dette ikke er noe han kan si noe om.

– Jeg jobber på et overordnet nivå og kan ikke uttale meg om enkeltsaker.

Synes du det nye reglementet dekker alle syke studenter?

– Et reglement er et levende dokument. Endringer blir gjort etterhvert som nye krevende tilfeller dukker opp. Studentene har via Velferdstinget vedtatt reglementet. Man har altså demokratisk og i fellesskap kommet fram til et reglement for tildeling av det knapphetsgodet som studentboliger er, og dette er rettferdig i en demokratisk forstand, mener Vie. **UD**

Satsing i nord

Økt aktivitet i nordområdene stod i fokus under årets Arctic Frontiers-konferanse i Tromsø. Mens stormaktene søker å markere seg geopolitisk, vil Norge, Sverige og Finland finne sammen for å styrke sin arktiske posisjon.

Foto: Pernille Ingebrigtsen/Arctic Frontiers 2015

I DISKUSJON: Erna Solberg i diskusjon med den fiske statsministeren Alexander Stubb og Kristina Person, svensk minister for strategisk utvikling og nordisk samarbeid.

► NORDOMRÅDENE

TEKST: Ingrid Skogholt

Arktis har de siste årene fått økt internasjonal oppmerksomhet. Varmere klima har ført til at havisen på Nordpolen trekker seg lenger tilbake, noe som i neste rekke åpner for nye muligheter innenfor ressursutvinning og skipsfart. Den globale interessen understrekes ytterligere ved at stormaktene USA, Kina og Russland deltar med store grupper under konferansen.

USA, gjennom sin spesialutsending admiral Robert Papp, marsjerer nå for alvor inn i den arktiske politikken idet de overtar formannskapet i Arktisk Råd fra og med april 2015. Som en av talerne under konferansen uttalte han at

«polhavet er viktig, der ligger nøkkelen til alt».

Videre understreket han at USA er en arktisk nasjon som er opptatt av sikkerhet, miljø og bevaring av Arktis.

Asia i Arktis

Også Kina og Russland har trappet opp sin tilstedeværelse og interesse for Nordpol-området. «Kappløpet om Nordpolen» var tema under en episode av Urix tidligere i januar i år der også Kinas tilstedeværelse i nord var oppe til debatt.

– Kina er i en startfase av sin arktispolitikk. Likevel er de interessert i havrettsregimet, uttalte Kristine Offerdal fra Institutt for forsvarsstudier.

Hun trakk da fram potensielle økonomiske ambisjoner for Kina knyttet til fisk, mineraler, olje og gass. Samtidig er Kina

en framtreddende aktør i klimaproblematikken med et sannsynlig ønske om å posisjonere seg i Arktis, siden dette er et geopolitisk område for bærekraftig utvikling.

Renere energi med norsk gass

Mandag 19. januar la en uavhengig ekspertgruppe fram en rapport om hvordan Norge, Sverige og Finland kan oppnå bærekraftig vekst i Arktis. Gruppen ble oppnevnt i fjor av de tre skandinaviske landenes statsministere. Rapporten viser til fire vekst drivere: økt satsing på flytende naturgass og fornybare energikilder, mer miljøvennlige løsninger for gruveindustrien, økt turisme, og utvikling av løsninger for is- og kuldeproblemer.

Rektor for Universitetet i Tromsø og

ARCTIC FRONTIERS:

- «Klima og Energi» var temaet for den årlige internasjonale konferansen Arctic Frontiers som ble avholdt i Tromsø 18.-23. januar.

- Konferansen har blitt karakterisert for å være den viktigste norske arenaen for nordområdepolitikk.

- Både politikere, forskere og næringslivet møtes der for å diskutere hvilke internasjonale muligheter og utfordringer som ligger i Arktis.

- Over 30 land var i år påmeldt

Denne regjeringen har konstatert at Arktis skal ha høyest prioritet innenfor norsk utenrikspolitikk. Først og fremst fordi området er strategisk viktig for oss

STATSMINISTER ERNA SOLBERG

medforfatter av rapporten, Anne Husebekk, påpeker særlig på viktigheten av Norges satsing på flytende naturgass i petroleumssektoren.

– Vi ser behovet for å utvikle nordområdene med renere energi. Selv om vi har kommet langt er det fremdeles store utviklingspotensialer i nord, mener hun.

Én felles stemme

Rapporten konkluderer med at et nødvendig regionalt samarbeid kan oppnås gjennom virkemidler som felles rammevilkår og mer mobilitet i arbeidsmarkeder på tvers av landene. Like viktig er dermed en meningsfull infrastruktur over landegrensene. Rapporten fastslår også at landene, ved å slå sammen kreftene, kan påvirke spillereglene i Arktis i enda større grad.

Dermed vektlegges det at man skal ha en felles stemme i regionale internasjonale problemstillinger. «Sammen kan vi overbevise andre om at den framtidige utviklingen i Arktis må baseres på prinsipper om åpenhet, samarbeid og bærekraft», formuler ekspertene i rapporten. Anbefalingen er at Norge, Sverige og Finland enes om en felles strategi hvert år, for så å drive lobbyvirksomhet sammen i Brussel.

– Vi har hatt et langvarig samarbeid mellom oss, og det er flere likhetstrekk mellom Norge, Sverige

og Finland som gjør det lettere for oss å samarbeide, sa Erna Solberg under konferansen.

– Arktis har høyest prioritet

Nordområdene har lenge stått på den internasjonale dagsorden. Viktigheten av en tydelig nordisk tilstedeværelse i Arktis ble tema under en av konferansens paneldebatter der Erna Solberg deltok sammen med den finske statsministeren Alexander Stubb og Kristina Person, svensk minister for strategisk utvikling og nordisk samarbeid.

– Denne regjeringen har konstatert at Arktis skal ha høyest prioritet innenfor norsk utenrikspolitikk. Først og fremst fordi området er strategisk viktig for oss, sa Solberg.

Nordområdene er også en prioritet for Sverige, understreket Kristina Person, som også advarte mot konsekvensene av den økende interessen for Arktis.

– Det er stor interesse for Arktis nå. Ikke bare fra de arktiske landene, men også fra andre nasjoner som ønsker å være del av det som foregår i nordområdene, sier Person.

Dersom inntøget av andre nasjoner ikke gjøres på en sikker og bærekraftig måte for regionen som helhet, kan dette få fatale konsekvenser for området, mente hun.

Behov for regionalt samarbeid

Den finske statsministeren, Alexander Stubb, tok seg tid til å understreke viktigheten av å få til en globalt bindende avtale under det kommende klimamøtet i Paris i år.

– Det er ikke noe usikkerhet i at vi vil gjøre vår del av jobben for å nå målet om utslippskutt, sa han.

Kristina Person la også vekt på at regionen må videreutvikle samspillet mellom samfunnsbehov og økologisk bærekraft for å få til økonomisk vekst i et langtidsperspektiv. Oppfordringen om felles regionale energiløsninger og klimatiltak var budskapet fra den svenske ministeren.

– Sammen kan vi bli de beste i verden når det gjelder å kutte vårt regionale CO2-utslipp og utvikle fornybare energi, uttalte hun under debatten.

Med hentydning til økt satsing på flytende naturgass i Norge, samtidig som fornybar energi blir en større del av markedet og energimiksen, fikk Erna Solberg spørsmål om den norske oljealderen er over.

– Oljeproduksjonen i Norge har minket gradvis siden 2000, mens gassproduksjonen har økt. Derfor er vi nok allerede et gassproduserende land, heller enn et utelukkende oljeproduserende land, sa hun. **UD**

DEN STORE MULIGHETEN

Ferdig til høsten eller pause i studiene?

BLI MED SOM FREDSKORPSET!

Som frivillig i Fredskorpset utveksles du i 4 til 10 måneder til et kvalitetssikret bistandsprosjekt i Afrika, Asia eller Latin-Amerika. Under og etter utvekslingen får du:

INTERNASJONAL ERFARING
ARBEIDSTRENING
PRAKTISERT ANDRE SPRÅK
NY KUNNSKAP

Mulighetene finner du på:
www.fredskorpset.no/ung

Fredskorpset er en del av statens utviklingspolitikk. Hvert år gjør 600 unge mennesker en forskjell gjennom Fredskorpset.

Nå utlyser vi høstens prosjekter, med søknadsfrister fra og med 1. februar. Alle stillinger finner du på Facebook og våre hjemmesider.

facebook.com/fredskorpset
WWW.FREDSKORPSET.NO

fk
fredskorpset

Foto: NASA/Kathryn Hansen

Fra stipend til trygd

Mange unge Nav-brukere er opprinnelig studenter. Ensomheten mange opplever som student gjør det ekstra lett å falle fra.

► PSYKISK HELSE

TEKST : Siri Overn

ILLUSTRASJON: Iria Sanuelstuen

Du tenker at navere er late og viljeløse. Hva annet får unge mennesker til droppe både jobb og studier? Seniorforsker Solveig Osborg Ose ved Sintef har ledet arbeidet med en forskningsrapport med fokus på nettopp dette. Hun er fullt klar over at «naverne» eksisterer i systemet, men peker på at en veldig høy prosentandel av unge brukere har langt mer alvorlige problemer enn latskap.

– Her er det snakk om unge voksne med så alvorlige helseproblemer at de faktisk faller utenfor. Fokuset her er å fange opp problemene før det går så langt, sier Ose.

Ensomhet som utløsende årsak

En overraskende stor andel av Nav-brukerne kommer rett fra universitet eller høyskole – uten endt utdanning. Kan man skyld på latskap når unge mennesker har kommet så langt før de faller av?

– Mange forteller om en studenttilværelse preget av ensomhet og lite sosial omgang. Det er sjeldent vilje og ork som står i veien for dem, sier Ose.

Som ny på universitetet eller høyskolen blir du dratt med på aktiviteter fra morgen til kveld, og mange har sitt sosiale høydepunkt i løpet av studietiden. Likevel finnes de studentene som ikke får en eneste ny venn i løpet av

disse årene. Når fadderukene er over er det kun opp til dem selv å ta kontakt.

– Jeg tror det er løsningen for disse studentene: De må tørre å involvere seg i alt det sosiale studietiden har å by på.

At ensomhet finnes er noe alle studenter er smertelig klar over. Det er ikke uvanlig at man i løpet av det siste året av utdannelsen plutselig blir oppmerksom på en klassekamerat ingen visste at eksisterte. Utfordringen er å fange opp disse personene mye tidligere.

Enkeltmenneskene er avgjørende

Som enkeltindivid er det vanskelig å vite hva man selv kan gjøre for å forhindre at andre faller utenfor.

– Personer som er blitt fanget opp i yngre alder sier at det er enkeltmenneskene som har vært avgjørende: En oppmerksom lærer, helsesøster eller en annen voksenperson som har plukket opp de små tegnene, sier Ose.

Etter man har fylt 18 år forsvinner mange av disse nøkkelpersonene. Selv om det stadig settes større fokus på psykisk helse, er det fortsatt vanskelig å vite hvor man kan henvende seg for å få hjelp. I Trondheim stiller SiT med både helsesøster, lege og psykolog til studentene, men informasjon om disse tjenestene er ofte mangelfull.

– Studentene selv kan faktisk utgjøre en forskjell. Prat med hverandre. Det er veldig vanskelig å se på utsiden hvordan medstudenter har det. Noen ganger må man rett og slett bare spørre.

Fra studier til Nav

Størst oppmerksomhet får ungdom som dropper ut av videregående skole, for deretter å bli arbeidsledige. Ose velger å dele inn unge i tre hovedgrupper basert på hvor i utdannelsen de faller fra. De som ikke fullfører videregående skole gjenkjennes ofte ved at de har lav motivasjon og dårlige karakterer. De som fullfører videregående, men som ikke fortsetter med noe, mangler ofte motivasjon til å finne ut av hva de skal gjøre videre.

– Mange slår seg til ro med tanken «jeg vet ikke hva jeg skal gjøre nå». Det er faktisk mange unge som ikke er klar over alle mulighetene man får av å være student, i tillegg til verdien av å få en utdanning, sier Ose.

Ungdommene som dropper ut av universitetet eller høyskolen har ofte helt andre grunner til at de ikke klarer å fullføre.

– Dette er ofte svært skoleflinke og pliktoppfyllende mennesker, men noe utløses hos dem når presset øker.

Brukernes svar satte følelser i sving

I løpet av det siste halvåret har det vært mye fokus på depresjoner og andre psykiske problemer hos ungdommer. At dette for alvor slår ut i studietiden er ikke Ose veldig overrasket over.

– Mange har hatt en ekstremt vanskelig barndom. Det er dessverre ikke alle som har et like godt grunnlag når de flytter hjemmefra, sier hun.

I spørreundersøkelsen var det satt av plass for at brukerne selv kunne forklare situasjonen sin. Flere av svarene berørte

Sintef-forskeren kraftig.

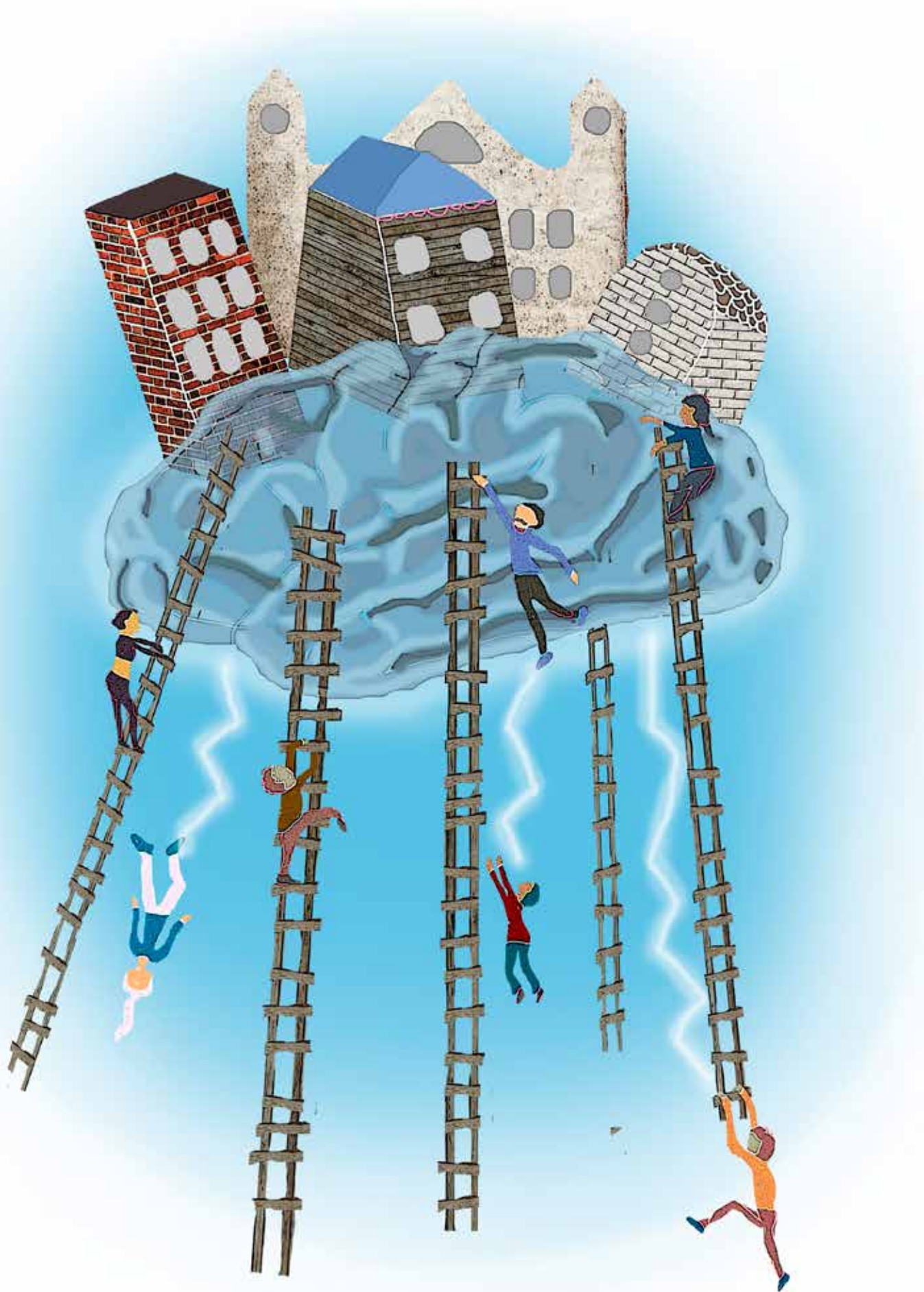
– En skrev han eller hun ikke hadde fått mat på lenge, og at det er sult framfor mangel på vilje som er problemet. Andre svar inneholdt beskrivelser av sårbarhet, store problemer i løpet av oppveksten, og mobbing, forteller hun.

Her er det snakk om problemer som burde vært fanget opp på et mye tidligere stadium, for eksempel av barnevernet eller grunnskolen. Etter fylte 18 år blir det brått annerledes. Da må du søke den hjelpen du trenger selv.

– Men hva om du ikke klarer det? Hva om problemet ikke plukkes opp før du havner hos Nav? Da har det gått altfor langt, og veien tilbake kan bli veldig krevende, sier Ose. **UD**

UNDERSØKELSEN:

- Rapporten er basert på en spørreundersøkelse av 600 unge Nav-brukere og 100 ansatte.
- Brukerne i undersøkelsen er mellom 16 og 30 år.
- Flere av svarene inneholder beskrivelser av tunge psykiske problemer som grunn til at hverdagen føles uoverkommelig.

Syv NTNUI-lag til NM på ski

NTNUI blir blant de best representerte klubbene i årets ski-NM. I tillegg stiller elitelaget Team NTNU, med mål om topp 10-plasseringer på alle distanser.

TREDJE STØRST: I NM er det Byåsen IL og Lillehammer Skiklubb som stiller med flere skiløpere enn NTNUI

► NTNUI

TEKST : Daniel Nyland, Trygve Norum-Lunåas

FOTO: Helene Mariussen

Fra 29. januar til 1. februar samles landets beste langrennsløpere på Røros for første del av årets norgesmesterskap i ski. Fra langrennsgruppa til NTNUI er hele 22 utøvere påmeldt, og klubben stiller med fire stafettlag i dameklassen og tre i herreklassen. Dette gjør dem til den tredje største klubben i årets ski-NM, kun overgått av Byåsen IL og Lillehammer Skiklubb.

– Vi setter innmari stor pris på at så mange fra NTNUI stiller. Det er selve essensen av NM på ski at vi har den variasjonen mellom topp og bredde, og dette er noe som ofte gjen-speiles i studentlagene. Det er med på å få frem litt av sjela i NM, sier markeds-, info- og presseansvarlig Marie Bakås i hovedkomiteen for ski-NM 2015.

Blant NTNUIs deltakere er den 21-årige sivilingeniørstudenten Ingeborg Røe. Hun har ansvaret for å koordinere årets NM-opplegg for utøverne i langrennsgruppa. Mens

de fleste utøverne kun skal delta i stafetten, skal tre av jentene, deriblant Ingeborg, også gå individuelle distanser.

– Tradisjonelt har det vært flest gutter fra NTNUI med i NM, så det er morsomt at det er med så mange jenter. Det har vært mange ivrige jenter med i langrennsgruppa i år, sier Røe.

– **Mål om topp ti**
Herrenes stafett består av tre etapper på ti kilometer. Som et relativt nytt fenomen vil de lagene som blir tatt

igjen med en runde bli luket ut og ikke få muligheten til å fullføre. Med stafettlag som fjorårets mestre Strindheim IL med brødrene Northug til start, kan det for mange bli en seier i seg selv å komme over målstreken.

– For guttene sin del er målet at alle lagene skal fullføre. Jentene går halve distansen, så det skal veldig mye til å bli tatt igjen med en runde. Der blir vel egentlig målet at alle skal ha en god opplevelse og ha det gøy, sier Røe.

NTNUI reiser imidlertid ikke til Røros uten ambisjoner. Røe var selv

med på stafettlaget som i fjor gikk inn til en 12. plass og med det sikret tidenes beste NM-resultat for NTNUI. I år sikter de enda høyere.

– Vi har et litt hårete mål om at førstelaget til jentene skal komme blant de ti beste i år. Det er innenfor rekkevidde, men da skal alle ha en maksimal dag, sier Røe.

Store ambisjoner

I tillegg til utøverne fra NTNUI vil universitetet også være representert i NM ved langrennsløperne fra Team NTNU. Dette er et lag bestående av toppidrettsutøvere som, ved siden av å satse på en profesjonell langrennskarriere også følger et tilrettelagt studieprogram ved NTNU.

– Nasjonalt er NM hovedmålet for sesongen. Når hele Norge møtes til NM og det er stor interesse, så blir det spesielt moro å prestere, sier Sindre Hammerlund, som er en av utøverne på Team NTNU.

Bortsett fra svenske Eva Svensson, som reiser til Sverigemästerskapet, stiller hele Team NTNU i NM. Resten av laget består av Bendik Persch Andersen, Eirik Telebond, samt tvillingsøstrene Astrid og Silje Øyre Slind. Sistnevnte tok i 2013 bronse i 30 km fristil. Målsetningene er høye også i år.

– Vi har alle sammen vist tidligere i år at vi kan prestere. På herresiden håper vi på noen topp 20-plasseringer på hver distanse, med muligheter for topp ti. Med unntak av sprinten er det på damesiden realistisk med en topp 10-plassering på hver distanse, sier Hammerlund. **UD**

Hver lørdag mellom jul og påske!

SKIBUSSEN

TRONDHEIM TIL ÅRE

STUDENTPRIS kr. 275,- per pers på tidereiser.no/ski

Trondheimsstudenter til student-VM

Foto: Jiri Brozovsky/flickr

Årets Universiade, også kjent som student-VM, finner sted i Granada i Spania fra den 2. til 14. februar. Konkurransene i langrenn, skiskyting, kombinert og hopp, er imidlertid lagt til Strbske Pleso i Slovakia. Der gikk startskuddet for konkurransene allerede mandag 26. januar.

Av en samlet norsk tropp på

37 utøvere studerer fire av dem ved NTNU, to ved HiST og to ved HiNT. Hele 16 av utøverne i Norges tropp er studenter ved Høgskolen i Lillehammer, skriver langrenn.com. Store deler av Universiaden sendes på TV, og kan følges direkte på kanalene Eurosport og Eurosport 2. **UD**

Hver utgave presenterer vi utøvere fra Trondheims studentidrett.

ESPEN HØGSETH
26 år, Industriell økonomi.
Har spilt rugby i fem år, hvorav fire for NTNUI. Har en bronse fra rugby-NM.

Sportskalender:

Hver tirsdag
På tirsdager fra 21.30 til 23.00 er det uhøytidelig baskettrening med NTNUI mosjon i Armfeldtsalen på Gløshaugen.

28. januar
NTNUI håndball herrer spiller 2. divisjonskamp mot Steinkjer klokken 19. Gløshaugen idrettssenter er stedet. NTNUI ligger for øyeblikket på 4. plass.

Alpine resorтер
Vassfjellet skiheiser, Oppdal skisenter og Åre skisenter holder åpent daglig. Gråkallen Skisenter har enda ikke åpnet for sesongen, men det finnes også muligheter for å stå alpint i skisenterene på Grong, Meråker, Borgefjell og Ålen.

Langrennsløyper
Vil du ha et billigere alternativ, prøv «bortoverski». Buss nummer ti tar deg til Skistua og til mange turmuligheter. I skrivende stund er det mange nypreparerte løyper rundt omkring i markaområdet.

DEBATT

Under Dusken tar gjerne imot leserbrev. For å gi rom for alle, begrenses lengden på et innlegg til 3000 tegn inkludert mellomrom. Korte kommentarer og replikker begrenses til 1800 tegn.Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte innlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på UDs hjemmesider.

Bidrag kan sendes til debattredaktør Ingrid Vik Bakken på: debatt@studentmediene.no

Ytringsfrihetens pris

Vi må tørre å heve stemmen og støtte de som kjemper om retten til ytringsfrihet, mener Mari Berg Opland.

ISFIT

Mari Berg Opland, kommunikasjonsmedarbeider for Studentenes fredspris, ISFIT 2015

Min Ko Naing fra Burma fikk 16 års fengsel for å ha deltatt i en fredelig demonstrasjon for et demokratisk utdanningsystem i Burma. I Iran soner Majid Tavakoli en ni år lang fengselsstraff for å ha holdt en tale der han kritiserer det iranske regimet. I Zimbabwe blir studenter og deres utdanning sett på som en trussel, og i Bahrain finner vi historien til Aayat Alqormozi, jenta som ble fengslet, mishandlet og kastet ut av universitetet for å ha lest dikt mot kongedømmet.

Dette er bare noen av mange historier om mennesker som blir forsøkt undertrykket fordi de tror på noe som vi her hjemme tar for gitt. Mennesker som, til tross for frykten for eget liv, kjemper en kamp om retten til frihet. Ytringsfrihet. Og slike historier gjør inntrykk.

Det gjør vondt å vite at noen blir drept på grunnlag av noe de har sagt – eller tegnet. Det gjør vondt å vite at den 15 år gamle jenta som kjempet for retten til skolegang, ble skutt på vei hjem fra skolen, eller at en mann blir straffet med 1000 piskeslag fordi han opprettet en nettside. Kunnskap kan gjøre vondt. Men å være uvitende er verre.

Bare fordi det ikke foregår her, skal vi ikke lukke øynene og se vekk fra alt det vonde. For dersom vi som kan heve stemmen mot uretten uten frykten hengende over oss, ikke gjør det, hvem skal gjøre det da?

I år er det 23 år gamle Aayat Alqormozi fra Bahrain som mottar Studentenes fredspris, en pris som har blitt delt ut siden 1999 på vegne av alle studenter i Norge. Prisen har sitt utspring fra Den internasjonale studentfestivalen i Trondheim, og støtter studenter eller studentorganisasjoner over hele verden som har

Illustrasjon: Synøve Daaland

kjempet spesielt for fred, demokrati og menneskerettigheter. Studentenes fredspris er et viktig virkemiddel for å støtte og synliggjøre individers kamp for menneskerettigheter og fred. Aayat ble frarøvet sin ytringsfrihet, men lot seg ikke skremme til stillhet. Med denne prisen viser vi at vi ser henne, vi ser hennes pågangsmot, og vi vil forsvare hennes rett til å ytre sine meninger.

I februar kommer Aayat til Trondheim og Norge. Hun skal besøke ISFiT, motta prisen under en fredsprisseremoni og besøke studenter i Oslo, Bergen, Lillehammer og Tromsø. I løpet av tolv dager har vi mulighet til å lytte til hennes historie, og samtidig

vise at hun ikke står alene.

Vi kan føle avmakt for det vonde som blir utrettet, og vi kan føle hat. Men viktigst av alt er at vi kjenner på et håp om å kunne gjøre en forskjell. For så lenge vi står sammen, lever håpet.utilstrekkelig markedsføring og et tidspunkt som hindrer de som ellers ville kommet, fra å komme.

Larssens visjon om et populært Samfundsmøtet er realiserbart, men det krever at Samfundet tar noen grep. Først da vil Studentersamfundets første paragraf om å skape forutsetninger for debatt og samfunnsengasjement bli ivaretatt på en skikkelig måte.

«Bad politicians are sent to Washington by good people who don't vote.»

William E. Simon

Verden trenger norsk petroleumskompetanse

Vi er avhengige av olje for å dekke verdens energibehov. Petroleumsstudenter er ikke helgener, men har mer samfunnsnytte enn for eksempel en kunsthistoriestudent, mener Paul Jæger.

UTDANNING

Paul Jæger, petroleumsstudent ved Universitet i Bergen

En vanlig tankegang blant folk flest er at en som studerer til å bli petroleumsingeniør ikke bryr seg om miljøet og fornybare energikilder. Enten det er økonomisk motivasjon eller interesse for å jobbe offshore, er det ingen hemmelighet at mange studenter som velger petroleumsfaget ikke anser seg selv som en helgen.

Likevel lever vi med den realiteten at verden i dag er totalt avhengig av olje. Hvis oljeproduksjonen hadde stoppet i dag, hadde det vært katastrofalt. De som anser seg mer som helgener, og som ser dømmende på petroleumsstudenter, tenker ofte ikke så realistisk over utfordringen av å gjøre verden mindre avhengig av olje. Å slutte å bruke olje er en prosess som kommer til å ta lang tid. Sannsynligvis lengre tid enn det tar før oljen tar slutt. Hvorfor ikke bruke mer ressurser på å forske mer på oljeindustrien for å gjøre den så effektiv og lite forurensende som mulig før vi gir den opp helt? Heller gjøre overgangen litt glattere enn å plutselig stoppe denne gode utviklingen i lys av drømmen om en bærekraftig verden. Dette er lettere sagt enn gjort.

Forurensning fra oljesøl er et problem som mange av oss nordmenn hører, leser eller ser på nyhetene, mens vi tenker "å nei, så forferdelig!" før vi raskt skifter kanal til favorittrealityprogrammet vårt på tv3, uten å reflektere noe spesielt over hvilke katastrofale følger dette har. Oljesøl er den mest umiddelbare forurensingen som skjer på grunn av en direkte feil gjort av mennesker. Feil som faktisk kunne blitt unngått. Oljesøl kan ødelegge store områder og økosystemer i flere år. Det er derfor helt urealistisk og feil å si at det er "forskningsetisk uansvarlig" å drive med petroleumsforskning. Norge utdanner noen av

verdens mest kompetente petroleumsingeniører. Hvorfor vil vi ikke da fortsette med dette? Vil vi ikke spre vår kompetanse til resten av verden og få norske petroleumsingeniører på den internasjonale arenaen?

Skepsisen til å studere petroleum ble ytterligere forsterket da nedgangen i oljeindustrien gikk fra snakk til virkelighet. Studenter ble mer skeptiske til petroleumsfag da de fikk høre at det kunne bli vanskeligere å få jobb i fremtiden. Potensielle petroleumsstudenter har vært så bortsjemte at når de hører nyheten om at de kanskje ikke får jobb før de er ferdig med studiet, vil de studere noe annet. Sannheten er at petroleum fortsatt er et av studiene hvor du mest sannsynlig får deg jobb ganske raskt. Enten det er under studiet eller et par år etterpå, går nok de fleste i arbeid etterhvert. Oljeindustrien er svært dynamisk og olje fortsatt en veldig stor del av verden i dag.

De fleste av oss kan nok raskt nevne minst tre studieretninger som er langt mer ubrukelige enn en grad innenfor petroleumsvitenskap. La oss ta kunsthistorie. De fleste som velger denne retningen går nok kanskje inn på skolen med viten om at de fleste av klassekameratene mest sannsynlig ikke får en jobb som er relevant til studiet. Likevel velger de denne retningen fordi de er interesserte i det.

Petroleumsstudenter har også en interesse for faget. For mange handler studiet om å få være med på det som skapte velferdsnorge vi kjenner i dag. Samtidig vil vi bidra til å utvinne olje på en renere måte og utnytte den bedre. Det er viktig å spre denne kompetansen til resten av verden.

Det som skiller oss fra kunsstudentene er at studiet vårt er samfunnsnyttig. Hvorfor skal vi være redde for å fortsette den gode utviklingen av kompetente norske oljeingeniører når vi er noen av verdens beste på feltet?

STUDENTKVITTER

Under Dusken følger Trondheims studentliv på Twitter.

Følg oss på twitter.com/underdusken

2015 starter med at jeg igjen innser at Dragvoll er en av Trondheims kaldeste steder. Studentlivet er i gang igjen!

@ElenaSlydal

Samfundet har comic con som temafest. Tror jeg skal melde meg ut og aldri komme tilbake

@MarieMjoen

@AdrianSWerner E-er det noen dragvollere som faktisk drar til campus, da? Jeg trodde de bare satt i sentrum og drakk øl :) @NTNU

@h3st

Hvordan spotte en fyllesyk Vibeke? På dragvoll med klassisk musikk på ørene, grå genser: bærende rundt med en kartong melk.

@VforVibeke

Oksygen på lesesalen? Oppskrytt. Her skal man ved rein arbeidskraft og innsats skape sin egen fotosyntese. #masterlivet #hardcore #dragvoll

@IngridJohanne

Ja. Smått komisk at avstanden Gløshaugen-Dragvoll er for stor, mens sammenslåing med Gjøvik/Narvik er en god idé..

@ArveHj

Hadde en sånn sesongavslutning i The Wire følelse da jeg ryddet ned kontoret på Dragvoll nå. Bittelitt trist og veldig, veldig fint.

@MartinAnfinsen

Det står folk i full skidmundering och väntar på bussen i Trondheim centrum. Det är det sjukaste jag har sett.

@mariacancan

En Kalkun rømte hjemmefra i Elvegata i Trondheim sentrum, til alt hell klarte noen å fange den og fikk brakt den tilbake til eier.

@politiOpsSTPD

Gratulerer til Studentmediene i Trondheim for Årets Navn! #trondheimprisen

@nattogdag_TRD

Talent for å leie

Fleire enn nokon gong søker seg til leiarutdanningar. Statusjag og individualisme får skylda for den enorme veksten.

TEKST: Kristian Gisvold og Tora Olsen Martinussen
FOTO: Hans Fredrik Sunde, Anniken Larsen og Eirik Asheim

PROFESJONELL LEIAR: Henning Ward går luftkrigsskulen for å bli ein av Noregs framtidige leiarar.

Det har absolutt ikkje alltid vore slik at unge vil bli direktørar. Eg synest tida vi er inne i er litt urovekkande, fordi det er så sterkt fokus på individuelle prestasjonar. Det å vere leiar gir status og er attraktivt, fordi vi har fokuset på at det er «du som leiar som skapar resultat». Nett slik som det er attraktivt å gå fort på ski.

Det seier Endre Sjøvold. Han er førsteamanuensis ved Institutt for industriell økonomi og teknologileiing ved NTNU. Studieprogrammet Industriell økonomi og teknologileiing har hatt fleire søkjarar enn nokon sinne, nærare 1 900 til 140 plassar, og kravet for å komme inn kraup nett over 60 skulepoeng.

BEFALET. To år etter vidaregåande starta Ole Hovland Rosenlund endeleg på bygg- og miljøteknikk ved NTNU.

Det starta i det små, med etablering av ei prosjektgruppe på vidaregåande som vurderte alternativ til Operasjon Dagsverk, fordi informasjonen var dårleg og det var usikkert kva pengane gjekk til. I staden samla dei inn sine egne pengar, fekk ekstra offentleg støtte til reise og opna til slutt ei ny avdeling ved ein barnehage i Sør-Afrika.

– Barnehagen har no Sogndal VGS-logo. Etter dette vart det nærast forventa at eg blei elevrådsleiar. Då eg tok på meg den oppgåva, fekk eg òg høve til følgje opp prosjektet.

Sjølv om han hadde stor interesse for realfag, fall valet lett når han han skulle tene verneplikta si. Han blei tatt opp til utskrive befalskurs i luftforsvaret. Militærutdanninga sit bokstaveleg talt i ryggmergen på han og i det faste handtrykket.

– Normalt går ein eit år i utdanning og så eit år i praksis for å bli befal. Men den vegen eg gjekk korta ned utdanninga til eit år. På den måten fekk eg maksimalt ut av vernepliktprioriteten min, seier den joviale sogndalingen.

Om du trur du går ut av Industriell økonomi og teknologileiing og kan leiing, så har du eit kjempeproblem

ENDRE SJØVOLD

Fyrsteamanuensis ved institutt for industriell økonomi og teknologileiing

KOMPLISERT. Mange tenkjer på militæret som ein organisasjon med svært rigid struktur, der ein alltid skal følgje ordre frå overordna offiserar. Ifølgje Sjøvold er dette ein avleggs modell som forsvaret har forlate for lenge sidan.

– Underordna i stridssone har plikt til å bryte ordre om dei oppfattar situasjonen annleis enn dei som gir han, seier Sjøvold.

Sjøvold har jobba med leiarutdanninga i Forsvaret, og seier at hovudvekta ligg på forstå intensjonen med oppdraget og å kunne formidle den til gruppa. Leiing er definert som eit gruppefenomen.

– Når ein trenar på leiing i militæret, så er det viktige å få offiserane til å forstå kva som skjer mellom

INDRE GNIST: Ole Hovland Rosenlund seier det er gull verdt å vere motivert når ein skal nå eit mål.

menneske. Den viktigaste delen av utdanninga er faktisk praksisen dei går gjennom.

Igjen legg han vekt på erfaring. Militæret har framleis sine drillar og prosedyrar, men fordi Forsvaret er engasjert i stadig meir kompliserte internasjonale operasjonar treng ein betre leiarar.

PIRATVERKSEMD. Etter avtent verneplikt hadde Rosenberg fått skuleplass og bopel i Trondheim, men rett før studiestart blei han kontakta av Forsvaret.

– Eg blei spurt om eg ville bli med på eit oppdrag

frå Nato om anti-privatverksemd, som lagfører for bakkesikring. Det virka både interessant og spennande, og som ei god erfaring å ha med seg vidare.

Han tok ei avgjersle der og då om å bli med på oppdraget, og utsette studiane. Hovudoppgåva var rekognisering med fly og fregattar, i samarbeid med andre nasjonar. Han vart lagførerar for bakkesikring av leir, ammunisjon, våpen og fly på ein base på Seychellene, eit øysamfunn aust for Somalia.

– Vi var litt underbemanna i starten, og jobba veldig lange skift. Men eg følte at oppdraget var viktig, og at vi saman gjorde ein viktig innsats for tryggleiken

USIKRE LEIARAR: Endre Sjøvold tenkjer at mange unge ikkje tør å gi frå seg ansvar fordi dei manglar kompetanse og erfaring. Dette kan gjere dei usikre som leiarar.

til sjøfolka i området.

Sjølv om oppdraget i all hovudsak gjaldt etterretning og rekognisering, var det store verdier på spel og mykje ansvar for unge menn. Dei hadde alltid arbeidsoppgåvene i bakhovudet. Rosenlund trur det høge stressnivået og ansvaret kan skremme mange, men sjølv trivst han med å ta ansvar.

– Ansvar gjer meg konsentrert. Eg har alltid likt å utfordre meg sjølv for å finne ut kva som må gjerast og korleis ein skal løyse oppgåva. Går det feil, så går det feil. Men det eg eventuelt gjer feil, det gjer eg betre neste gong, seier han og viser med hendene kor viktig der er å gje seg sjølv litt spelerom.

Rosenlund beskriv militæret som eit godt springbrett for å ta steget vidare med leiing. For han var utdanninga ei veldig god oppleving, og etter enda utdanning ved NTNU kan han tenkje seg å gå vidare i militæret.

– Eg trur det er bra å kaste ungdom ut i det, for ein eller annan gong må ein prøve seg. Og det er jo rom for å dumme seg ut.

I ein svak augneblink seier han at militæret kanskje ikkje er for alle, men at alle kan ha godt av militæret. For det er mange som treng å lære om haldningar og høflegheit, samt å brette tøy og litt disiplin.

EIT HANDTVERK. I Sverige har debatten om ein er genetisk disponert for å leie pågått ei stund, og no har den komme til Noreg. I ein studie gjort av talentplukkarane i selskapet Assessit, seier 30 prosent av dei nominerte til «Årets unge leder» at leiing er noko som ligg i deira natur. Fyrsteamanuensis Endre Sjøvold er tydelig på at leiing er noko ein kan lære.

– Eg veit at leiing kan lærast, og at det kjem gjennom erfaring. Du må lære deg situasjonen, du må lære deg den rolla du skal ha og du må lære deg å sjå kva som skal til.

Evolusjonsbiolog Torbjørn Ekrem er einig i at

Enkelte lar seg friste av oppmerksemda dei trur dei får som leiar, altså nesten eit snev av kjendisstatus

ØYSTEIN BONVIK

Forfatter av boka Frist meg ikke inn i ledelse

leiing kan lærast, men trur også at genetiske faktorar kan spele inn.

– Det er heilt sikkert medfødde menneskelege eigenskapar som kan gjere personar til gode leiarar. Men eg meiner og at ein både kan og må lære å bli ein god leiar. Som dei fleste eigenskapar er òg gode leiareigenskapar eit samansett produkt, skriv han i ein e-post.

Leiing er eit yrkesval, og nett som ein kan vite i 14-års alderen at ein vil bli ingeniør, kan ein tenkje at leiing er noko for meg.

– Eg har alltid hatt interesse for leiing, og eg trur eg passar godt til det. Folk rundt meg har alltid sagt at eg har ei god tilnærming til og jobbar godt saman med menneske, fortel Ole Rosenlund.

Men på lik linje med Sjøvold og Ekrem trur han ikkje at leiareigenskapar er medfødde. Det er noko ein må lære.

ERFARING. I Assessits studie seier berre 40 prosent av mennene at erfaring har vore viktig for å forme dei som leiarar. Men Sjøvold meiner dette er noko av det viktigaste. Etter endt utdanning har ein berre fått kompetanse som ein må lære seg å omsetje i praksis.

– Om du trur du går ut av Industriell økonomi og

IKKJE FOR ALLE: Øystein Bonvik har skrive bok om dei dårlege sidene ved leiing. Han meiner alle kan lære å bli betre til å leie, men at leiing eignar seg betre for nokon.

teknologileiing og kan leiing, så har du eit kjempeproblem. Ein god leiar blir du når du møter praksis, er villig til å ta inn alt det du lærer der og kan relatere det til det du har lært fagleg, formanar Sjøvold.

Rosenlund seier at dei viktigaste faktorane for å bli ein god leiar er å ta til seg konstruktiv kritikk og så jobbe vidare med dette. I felt kan ein oppleve at folk er slitne, sultne og stressa. Då må ein berre ta ei avgjersle og stå for ho. I mindre pressa situasjonar kan ein ha meir open leiarskap, og det er spesielt relevant for verksemd som byggjer på frivillige medarbeidarar.

– I dei fleste tilfella vil sjefen at du skal vere mest mogleg kreativ, at du skal bidra og gi av deg sjølv. Tek ein den harde linja og bestem alt mistar medarbeidarande fort gnisten, seier Rosenberg.

BAKSIDA. I fjor skreiv Øystein Bonvik boka *Frist meg ikke inn i ledelse*. Ho er meint for å skremme folk vekk frå direktørtraumen og å avsløre baksida av medaljen. Om ein likevel skulle gå inn for å bli leiar, meiner Bonvik at gode leiarar bør vere lyttande, tolmodige, empatiske og pragmatiske.

– Du må la deg motivere av leiaroppgåvene, også av dei mange trivielle utfordringane som kvardagen til ein leiar er fylt av. Det er som kjend flest kvardagar i løpet av eit år. Ein viktig del av leiing er viljen og evna til å setje andre sine behov foran egne. Då må ein jobbe like mykje med å bygge opp andre som å leve ut sine egne ambisjonar, fortel Bonvik.

–Kva er, i dine auge, dei verste sidene med å vere leiar?

– Om du ikkje er motivert for oppgåva er vel det aller verste at du kan kaste bort tid og begrense karriereutsikten dine. Arbeidsmarknaden er i aukande grad kunnskapsbasert. Som leiar kan du fort ende opp med at din eigen fagkompetanse forvitrar – rett og slett fordi du ikkje har tid til å fokusere nok på

POPULÆRT: Fleire søker seg til leiarutdanningane. Poengkravet på industriell økonomi og teknologileiing ved NTNU har aldri vore høgare.

FEM PÅ TOPPEN

1. Kva for eigenskapar bør ein god leiar ha? 2. Trur du ein kan lære seg gode leiareigenskapar eller er det medfødd? 3. Kva er det verste ein leiar kan gjere?

Gjertrud Hole Kjøstolsen
UKEsjef

1. Ein god leiar bør vere ærleg, tydeleg og læreviljug. Ho burde vere opptatt av å sjå sine medarbeidarar og å utvikle organisasjonen gjennom dei.
2. Eg trur at ein kan lære det, men at det fell meir naturleg for nokon. Men eg trur det går på interesser og ikkje medfødde evner.
3. Eg meiner at noko av det verste ein leiar kan gjere er å miste tillita til medarbeidarane sine.

Marius Jones
President, Isfit

1. Ein god leiar bør kunne svare på spørsmålet «kvifor skal nokon bli leia av deg?». Eg set pris på leiarar som meistrar balansen mellom å vere open og lyttande, men samtidig tydeleg når det trengs.
2. Eg trur at ein kan lære veldig mykje. Leiarar som er innstilte på at dei kan lære, utvikle og endre seg stiller sterkare enn dei som meiner at leierskap er bestemt av genene.
3. Å gløyme kvifor dei jobbar med nett det dei held på med.

Per Fridtjof Larssen
Leder, Samfundet

1. Leiarar bør vere flinke til å sjå dei rundt seg, og må vere engasjert i det dei driv med.
2. Lært. Eller snarare erfart. Ein del leiareigenskapar er universelle, men nokre er veldig situasjonspesifikke.
3. Det verste ein leiar kan gjere er å avskrive verdien av dei rundt seg.

Jone Trovåg
Leder, Studenttinget NTNU

1. Etter mi meining må ein leiar vere inkluderande og støttande.
2. Eg meiner at leiing er noko ein må lære gjennom å gjere det. Innspel og erfaringsutveksling med andre i same posisjon er viktig.
3. Ein dårleg ting ein kan gjere å favorisere nokon eller prøve å fremje seg sjølv og sine interesser framfor teamet sine.

Beate Norheim
Leder, Studentlekene 2015

1. Ein leiar bør vere god til å formidle, ha gjennomføringsevne og ikkje minst vere engasjert.
2. Det kan ein heilt klart lære seg.
3. For meg er ein dårleg leiar ein som ikkje høyrer på andre og trur at dei sjølv veit best i alle situasjonar.

Underordna i stridssone har plikt til å bryte ordre om dei oppfattar situasjonen annleis enn dei som gir han

ENDRE SJØVOLD

Fyrsteamanuensis ved institutt for industriell økonomi og teknologileiing

viktig at han likar å jobbe med folk, ta ansvar og sjå at produktet blir noko bra.

– Det triggar meg at noko er mitt ansvar, eg må få det til å skje. Og skal eg gjere noko så skal eg gjere det ordentleg, seier han og legg til:

– Eg trur det er viktig å vere stolt over jobben og genuint bry seg om resultatet, men det fins dei som likar signaturen betre enn jobben.

Ein kan sjå at gestikulasjonane blir større og at han er svært engasjert i det han snakkar om. No går han ein integrert master i bygg- og anleggsteknikk ved NTNU, og ønskjer å ta fag innan prosjektering og leiing.

– Eg blir gira berre no når eg snakkar med deg, og tenkjer: Kva skal eg ta ansvar for no?

TALENTJAG. Selskapet Assessit gir ut prisen «Årets unge leiar», og har fokus på å utvikle talent. Men når leiarskap er noko alle kan lære, er det kanskje ikkje relevant å snakke om talent.

– Om ein ikkje knytter talent til gen, men interesse for faget, for å lære og for korleis få folk til

å yte, så kan ein snakke om talent, meiner Sjøvold.

– Men du må fortsett øve for å bli god. Det er ingen automatikk i at ein blir god berre ein har talent.

Sjøvold går tilbake til analogien om å gå fort på ski. Det held ikkje å berre vere eit talent, det skal veldig mykje trening til før ein er verdsmeister.

– Det ein ønskjer er folk med erfaring, potensial og ambisjonar. Då er visjonen din om korleis skape verdiar, og ikkje korleis du skal bli best, viktig.

Så det er ikkje nok å vere eit talent, ha vilje og lyst, men du må òg ha erfaring med folk. Nestekjærleik kjem gjentekne gongar opp i samtalen med Sjøvold, og også Rosenlund har lagt vekt på at ein må forstå menneske. Men som ei avslutning seier Sjøvold at det er ikkje berre den mjuke leiaren som er idealet. Å kunne gi ein tøff beskjed på ein ryddig måte krev at ein er verkeleg glad i menneske.

– God leiing ligg i balanse mellom beinhard tydeleg og delegerande og oppmerksam. Begge deler krev at du kjenner og forstår dei du skal leie, avsluttar Sjøvold.

I eit samfunn der fokuset flyttar seg frå å saman skulle byggje landet til å komponere den aller beste CVen, kan nestekjærleiken kome i baksetet. Det kan få uheldige utfall når leiing handlar om å jobbe saman med menneske.**UD**

Notorisk nettverker

Møt utlendingen som har et av Trondheims største nettverk, og publisert en bok om hvordan nordmenn oppfører seg.

TEKST: Maren Emilie Hellem Kronlund FOTO: Hildur Guðrún Ágústsdóttir

Julien Bourrelle har studert ved seks universiteter, tatt en dobbel mastergrad, begynt på en doktorgrad og snakker fire språk flytende. Nylig gav han ut tegneserieboken *The Social Guidebook to Norway* som beskriver nordmenns merverdige oppførsel for utlendinger. Illustrasjonene fra boken har han lagt ut på Facebooksiden *I Fucking Love Norway* som har over 25 000 likes.

NORDMENN. I leiligheten hans ligger det rundt 1 000 eksemplarer av boken han nå jobber iherdig med å markedsføre. Målet med den er å beskrive de vanligste situasjonene der nordmenn ofte blir misforstått for å være kjipe, bringe fram hvorfor det er sånn og skape en felles kulturforståelse. Mange utenlandske studenter synes nordmenn er uhøflige, overlegne og frekke, forklarer Bourrelle som selv mener det skyldes en rekke misforståelser.

– Høflighet betyr noe annet i Norge. Nordmenn ønsker ikke å forstyrre andre. Hvis du skuffer borti noen på gata, ser du om personen overlevde, så går du videre. Nordmenn sier noe bare om de har god grunn til det. Dette ser jeg også i meg selv.

I sin plettfrie leilighet på Møllenberg forteller Bourrelle med mye engasjement og intens øyekontakt hvordan han opplever nordmenn. Øyekontakten varer mye lenger enn norsk norm.

– Da jeg flyttet til Europa sa broren min at jeg kom til å bli der for alltid for jeg er så lik europeere. Særlig det at jeg er en seriøs type og ofte blir irritert av forstyrrelser, sier han og forteller videre at han verdsetter respekten nordmenn har for hverandres privatliv.

BARRIERER. Bourrelle slår fast at nordmenn gjør ting på sin egen måte. Særlig rekkefølgen handlinger blir gjort på er verdt å nevne. Ønsker man å bli kjent med noen i Norge, blir man som regel med på en etablert aktivitet. Man ønsker ikke å skape sitt eget rammeverk. Nordmenn blir med i noe organisert, og de kan bruke flere måneder på å be noen hjem på middag.

– Du er nødt til å oppsøke mennesker for å danne et nettverk. Bokprosjektet mitt hadde ikke vært mulig om jeg ikke oppsøkte mennesker direkte. Hvis noen inviterer deg på en kaffe: si ja og bli med. Hvis noen inviterer deg til et arrangement med spennende personligheter, ikke skyld på at du har en oppgave som skal skrives. Ti år fra nå vil du ikke huske om du fikk C eller B på den oppgaven uansett. Du vil huske menneskene du ble kjent med på arrangementet.

INTEGRERING. Da Bourrelle først flyttet til Trondheim la han særlig merke til at alle utvekslingsstudentene bodde på Moholt studentby. Han fant ut at det

Jeg klager ikke på nordmenn, jeg prøver bare å forstå dem

samme er tilfellet i Oslo, der alle bor på Kringsjå. Selv valgte han å flytte inn i et typisk studentkollektiv med syv andre for å bli bedre kjent med nordmenns holdninger og livsstil.

– Et av de største problemene for utvekslingsstudenter når de kommer til Norge er at de blir plassert i «båser». Da får de ikke etablert et nettverk med nordmenn.

KULTURSJOKK. For ni år siden fikk Bourrelle en unik mulighet. Han ble tilbudt et utdanningsstipend på mastergradsnivå gjennom Den europeiske romfartsorganisasjon, men svarfristen var bare på noen få dager.

To måneder senere satt han på et fly til Tyskland. – Jeg tror få ville takket ja til en slik mulighet fordi det er vanskelig å avlyse etablerte planer. Men har man en sjanse til å gjøre noe spesielt, må man bare ta den.

Etter tre år i henholdsvis Tyskland og Spania flyttet Bourrelle til Trondheim for å begynne på doktorgraden innen nullutslippsbygninger.

Han ler høyt når han blir spurt om sitt førsteinntrykk av Norge. Han forteller om en dag hvor han gikk rundt i byen i flere timer for å ta til seg inntrykk. Midt i sentrum fant han de peneste jentene han noensinne hadde sett, kledd i lange kjoler og krabbende på bakken. Før han visste ord av det var det krabbende, festkleddede mennesker overalt. Det var hans første møte med fadderperioden.

– Det største kulturelle sjokket jeg har hatt fikk jeg da jeg kom til Norge. Jeg ser norsk ut, jeg er vant med klimaet, men jeg klarte ikke å knytte meg til menneskene her.

HUMOR. På doktorgradsnivå foregikk all undervisningen på engelsk da Bourrelle begynte, og det var i følge ham for få muligheter å lære seg norsk. Han mente dette var en dårlig løsning fra NTNUs side, og begynte en valgkampanje for å komme inn i NTNU-styret.

Han ønsket å endre regelen slik at doktorgradstudenter kunne lettere lære seg språket hvis de ønsket det. Slik ble han den eneste utenfor Skandinavia som har sittet i NTNU-styret.

– Hvordan kan et universitet utmerke seg internasjonalt når de ikke inkluderer ikke-skandinavere i toppadministrasjonen? Det var da jeg innså at integreringsutfordringene måtte gjøres noe med, forteller han.

JULIEN S. BOURRELLE

• Startet Mondå AS i 2013, en bedrift som ønsker å bedre kommunikasjonen i flerkulturelle miljøer, med boka *The Social Guidebook to Norway* som det største bidraget.

• Første og eneste med ikke-skandinavisk bakgrunn som har sittet i NTNU-styret.

• Er doktorstipendiat ved NTNU, hvor han jobber med nullutslippsbygg. Er utdannet sivilingeniør, og har en dobbel mastergrad i astronautikk.

• Født i 1982 i Montreal, Canada. Har bodd i fem land og snakker fire språk flytende.

FIRE KORTE

• Honnør til Nicholas Lund for hans pågangsmot og positive innstilling til prosjektet. Takk for at du løy om at du kan tegne.

• Refs til Innovasjon Norge for å nekte finansiering til de mest kreative og innovative ideene.

• Beundrer Birgit Skarstein for å være den største gledesprederen jeg har møtt, tross vanskeligheter på veien.

• Skryt til Trondheim fordi byen og menneskene får meg til å føle meg hjemme.

Illustrasjon: Nicholas Lund

Bourrelle registrerte dermed et konsultasjonsfirma, Mondå AS, og begynte å forelese om problemene. Formålet var å få utlendinger inn i det norske samfunnet i tillegg til å hjelpe nordmenn å forstå hvilke utfordringer utlendinger møter når de kommer til Norge. Ofte er det de minste tingene som ingen legger merke til. Han ønsket derfor å påpeke disse tingene på en humoristisk måte slik at ingen skulle føle seg støtt.

– Det er lov å erte litt og få frem poengene med humor. Jeg ønsker ikke å kritisere noen, slik andre som holder på med liknende prosjekter gjør. Det er for eksempel ting Jenny Blake har skrevet i boka *Brown Cheese Please* jeg aldri kunne skrevet. Jeg klager ikke på nordmenn, jeg prøver bare å forstå dem. Jeg vil at nordmenn skal være akkurat sånn de er, men man må huske på at en spanjol ikke vil forstå alt ved den norske væremåten.

Jeg føler meg som en utlending i mitt eget land

VELLYKKET RUNKERING. Bourrelle har oppnådd kontakt med flere mennesker enn de fleste nordmenn gjør i løpet av et helt liv. Han forteller ivrig om minglesammenkomstene han arrangerer hvert semester, der han inviterer unge og lovende fra Trondheim.

– Nordmenn må bli mer uredde. Møter du en person du synes virker interessant, så be ham eller henne ut på middag. Jeg kan garantere at ingen sier nei, forklarer han.

Bourrelle er ikke redd for å invitere interessante mennesker hjem til seg. Han drypper med jevne mellomrom familiære navn inn i samtalen. På hans lukkede sammenkomster er blant annet lederen for Samfundet og begge festivaloverhodene for ISFiT og UKA mulig å treffe. Den utypiske væremåten har gitt ham et omfattende nettverk, men ikke alt er rosenrødt i nettverksriket.

Han håper flere jenter dukker opp på neste sammenkomst.

– De har som vane å avlyse i siste liten, selv om jeg maser.

De fleste avslutter et intervju med å håndhilse og takke for praten. For en flørtete og karismatiske fransk-kanadiere er det heller mer naturlig å gi en intim klem, smile pent og legge til journalisten på LinkedIn. Ikke lenge etter sender han også en venneforespørsel på Facebook. **UD**

MELD DEG
INN I TEKNA
OG BLI

the
MASTER
of
FUTURE

MELD DEG
INN PÅ
TEKNA.NO/FUTURE

ET MASTERSTUDIUM KREVER AT DU TAR ET HELHETLIG ANSVAR FOR UTDANNINGEN DIN. SKAFF DEG INNSIKT
I BRANSJER SOM ER AKTUELLE FOR DEG ALLEREDE NÅ. FÅ ET SOLID FAGLIG NETTVERK UNDER STUDIENE. LÆR DEG
Å SETTE OPP EN GOD CV. SKRIV JOBBØKNADER SOM VEKKER INTERESSE. BENYTT DEG AV VIRKELIG GODE
MEDLEMSFORDELER, SLIK SOM GRATIS FORSIKRING I GJENSIDIGE. SOM MEDLEM I TEKNA FÅR DU ALT
DETTE OG MER, SLIK AT DU I VIDESTE FORSTAND BLIR MASTER OF THE FUTURE.

Tekna er foreningen for deg som har eller planlegger en mastergrad innen teknisk-naturvitenskapelige fag

Det evige kollektiv

Samfundets egne bor billig i en bygård to minutter fra det runde, røde bygget. At huset er pantsatt for å finansiere UKA, bekymrer dem ikke nevneverdig.

TEKST: **Joachim Waade Nesse** FOTO: **Silje Krager**

I Klostergata 35 bor funksjonærene. Ikke alle funker bor her, men alle som bor her er funker. Under Duskens utsendte er blitt tatt inn fra den bitende kulden, og befinner seg nå på et kjøkken fylt av rustikke plakater, chili- og tomatplanter, og nytrukket presskannekafe. I øverste etasje bor Aida og Ida. De er sju som bor i denne leiligheten, to flere enn det er soverom.

– Kjøresteparene deler rom, forteller Aida. De har også en papegøye. Ett av parene brygger øl og lager etiketter.

Aida har bodd her siden september 2012. Ida har bodd her halvannen uke:

– Jeg kom hjem etter jul og tenkte «shit, hvor skal jeg bo?», men så var jeg nummer to på ventelista, og da flytta jeg inn hit.

Alle hilser på alle når de møtes i gangene. De har en Facebook-gruppe, i tilfelle de trenger å låne noe, eller hvis noen vil vite hvor krakkene sine har blitt av. Selv om det stort sett er studenter som bor her, er det rimelig rolig.

– Folk har Samfundet, og vi bor så nært at det er lite fester her. I løpet av tre år har jeg klaget på bråk to ganger, forteller Aida.

Ida bodde ved Dragvoll før, og synes det er rart å kunne gå til steder.

– Det er en premie å få være så nærme. I tillegg er det billig og trivelig.

– En bor jo med likesinnede. Det er som å bo på et folkehøgskoleinternat, og Samfundet er folkehøgskolen, mener Aida.

K35. Når en blir funksjonær, blir en automatisk satt på en venteliste for å komme inn. Det tar et par år før en får anledning til å flytte inn. Nå er det attraktivt å bo her, men det har ikke alltid vært det.

– Jeg var den trettiende personen på lista de ringte. Jeg visste ikke noe om Klostervegen før jeg ble ringt. Det var ingen som visste om det, men nå går jungeltelegraphen, det blir snakket om det, og det er mulig å sjekke ventelista dersom en søker på «k35 venteliste» på Google.

De kan ikke bruke brødrister og vaskemaskin samtidig, men det blir en vant til.

– Det morsomste er når alle skal lage middag samtidig. De ser ut som en indisk storfamilie, sier Aida.

– Kanskje vi skal vekke Eivind?

Hun forsvinner ut av kjøkkenet, og snart hører vi «er du våken? Du kan ikke sove til halv ett på en fredag! Under Dusken er her, vil du være med på intervju? Jeg setter på kaffe.»

Minutter senere kommer en skikkelse inn på kjøkkenet og pusser brillene sine med t-skjorten.

– Det ble litt sent i går.

De rydder på kjøkkenet, setter inn karer og kopper, nynner og plystrer lystige morgenmelodier.

– Skal du lage bacalao?

– Klippfisklasagne.

Eivind har bodd her to år og har trivdes. Snart er han ferdig studert og forsvinner fra byen. Han skal kjøpe seg noe et annet sted.

– Det er første gang jeg har bodd et sted så lenge. Jeg pleide å bytte kollektiv hvert år, for å prøve å finne noe bedre. Jeg har ikke hatt det behovet siden jeg flyttet hit. Var det et fint sitat?

JOCKEY. Det er mye historie på veggene og i hyllene rundt omkring. Det meste av det som henger og slenger er nedarvet gjennom flere tiår. Folk tar sjelden med seg ting fra fellesområdene når de flytter, men de fleste henger opp noe. I gangen henger portretter av beboere fra en årrekke.

– Vi lette i en bokhylle her, og fant to permer som inneholdt papirer om Klostergata tilbake til 70-tallet. Det var skikkelig kult. Det var tegninger og planer; de hadde tenkt å ha et eget rom for diskjockey, forteller Ida.

– Og egen fløy for kjøkkensjefen. Men det hadde sikkert blitt ensomt, legger Eivind til. Det var planlagt at den øverste etasjen skulle være prioritert for familieliv.

– *Var det planen at folk skulle bo her mer permanent?*

– Både óg. Det var meningen at det skulle være en plass for folk å bo i sammenheng med UKA. Men det

var mer tenkt til at de lønnede ansatte ved Samfundet skulle ha et bosted. Det er ingen av de lønnede ansatte fra Samfundet som vil bo her, men vi frivillige er absolutt interessert.

PF. – Det er mange rykter om huset. Ikke så mange av dem er sanne, blir vi fortalt på vei opp trappen. Vi er nå på besøk hos Per Fridtjof Larssen.

– Det lukter litt funky her. Vi tror vi har lokalisert kilden, vi tror det er appelsin.

Per Fridtjof har bodd i huset siden i sommer, da han ble valgt som leder av Studentersamfundet.

– Vil dere ha vann, kaffe? Vi takker ja til et glass vann. – Jeg skulle si at det er ikke alltid er så skittent, men det er alltid det.

Men trivelig er det. De fant en friteringsmaskin, nå har de friteringsfester.

– *Hva er det sprøeste dere har fritert?*

– Alt vi friterer blir sprøtt, forklarer Samfundetlederen.

– Det er som et fireetasjers kollektiv. Det er lav terskel for å gå over på besøk. Det bare å banke på kjøkkendøra om jeg lurur på noe.

Per Fridtjof synes det veldig greit å bo her. Det er folk med samme døgnrytme, samme kultur som ham selv. Det er bare studenter her, eller «folk med student-livsstil». Noen er mer ferdige enn andre.

– Det er forskjellige grader av student. Det er forskjeller på tilnærmingen til studentlivet fra en førsteklasing til en på femteåret, sier han.

Beboerne i bygget byttes ut jevnlig. En kan ikke bli så lenge en vil. De skriver avtale for to år, og etter tre år er de fleste ganske ferdige.

– Folkene som bor her har lik livsstil. Det er ikke nødvendigvis en livsstil som passer når en er ferdig med studiene og skal ut i jobb. Dessuten er det kjekt å flytte en gang i blant.

PANT. Klostergata ble i slutten av 2014 pantsatt for 15 millioner, for å forhåndsbetale artistene for UKA 15.

– Er dere bekymret for pantsettingen?

– Nei, det har jeg aldri vært. Jeg stoler såpass på Samfundet og UKA, de ville ikke satt oss i fare for å bli kasta ut, mener Aida.

– Har dere fått noen beskjed om det?

– Nei. Det hadde vært fint om vi hadde fått et skriv eller noe. Det hadde kanskje blitt litt uro, det er en blokk med mange meninger.

SAMFUNDETS PREMISSER. – UKA skal gjøre det ganske dårlig før pantsettingen tar effekt. Det går veldig fint. Jeg vil ikke si at det er veldig stor risiko, tatt i betraktning hvordan UKA har gjort det, sier Per Fridtjof.

– Har du noen betenkeligheter ved å sette stedet du bor i fare?

– Tanken slår deg jo så klart. Men dette er et tilbud jeg får fra Samfundet, på Samfundets premisser.

Hvor mye skal man legge i det? Du får ikke et stort, rødt stempel på døra, der det står «PANTSATT». Livet her fortsetter som vanlig.

Leder av Finansstyret i Samfundet, Dag Herrem, kan forsikre om at pantsettingen ikke er noe å ta på vei over. Pantsettelsen ble gjort for å gi Samfunnet økonomisk fleksibilitet, og den vil fortsette så lenge det er behov for det. De har penger nok på konto, men dette gir dem fleksibilitet til store regninger. Herrem vet ikke hvor mange ganger Klostergata har blitt pantsatt tidligere, men tror det er ganske mange ganger siden 50-tallet.

– Bygget har nok blitt brukt som panteobjekt i mange år. 90 prosent av all eiendom er pantsatt. Ingen leietakere får beskjed om pantsetting. Det er noe leietakerne ikke har noe med, og som de ikke blir berørt av. **UD**

Der ingen skulle tru at Krekar kunne bu

Korleis burde vi egentleg forstå trøndereksileringa av Krekar?

TEKST: Emil Flakk ILLUSTRASJON: Malin Natalie Hellem

SOGA SEIER AT på Kyrksæterøra skulle Fiaskomuseet stå, eit museum kvar alle kunne dra innom og leggje fiaskoane sine bak seg. Tanken var å laga eit slags mekka for ting som aldri gjeikk heilt som ein ville. Det høyrst kuriøst ut, men dette er no landet som flokkar til skjermen for å sjå ei brennande vedkubbe, og alle Noregs kor terge Gud med maratonsynging. Det var no i alle fall god trøyst for Framstegspartiet, for kvar dag som Krekar framleis er i landet, blir for dei som å finne att eit plagg frå eksen under senga. Noko uoppgjort.

FRP FEKK ALDRI sitt gjennomslag for å kaste mullaen ut or landet. Dei måtte nøye seg med å sende han ut or Austlandet. Og Krekar kunne ikkje bli sendt heim til daudsstraff, så vi sende ham til ein daudskeisam stad.

SÅ KAN EIN ALLTIDS nemne at Hemne er bygda som Gud gløymde. Men det var nok alltid meininga. Noreg er eit land av mange og små bygder. Forfedrane våre såg landskapet og tenkte liksom vi gjer på bussen: Her vil eg sitje, men helst for meg sjølv. Det var i det minste ei historie så god at ho kunne gått for god fisk i Norge Rundt. Og ein lyt tru skjeggfusen fra Irak blir ein ny kuriositet der, og kanskje til og med tek opp å spikke avisteiknarar.

DET VILLE VORE ein retteleg god episode. Krekar legg ut om fiendskap og det kurdiske strevet, men at sjølv han må bøye seg for hatet mellom nordmøringane og trønderane. NRKs utsende spør: How do ju find Norway? Havv ju traied det bland ball? Til det vil Krekar ikkje seia stort, for han er allereie så godt integrert at han ikkje vil snakke i utide. Etterpå intervjuar statskanalen nokre bygdekoner.

– Ja, han ska no værre gla vi ittj sændt ‘om til Sunnmøre, seier den eine kona.

– Kvifor det, spør NRK-reportaren med nynorsk normaltale.

– Der e jo Haram, svarar Kari, og klappar seg på låret så duken blir påskvettå kaffi.

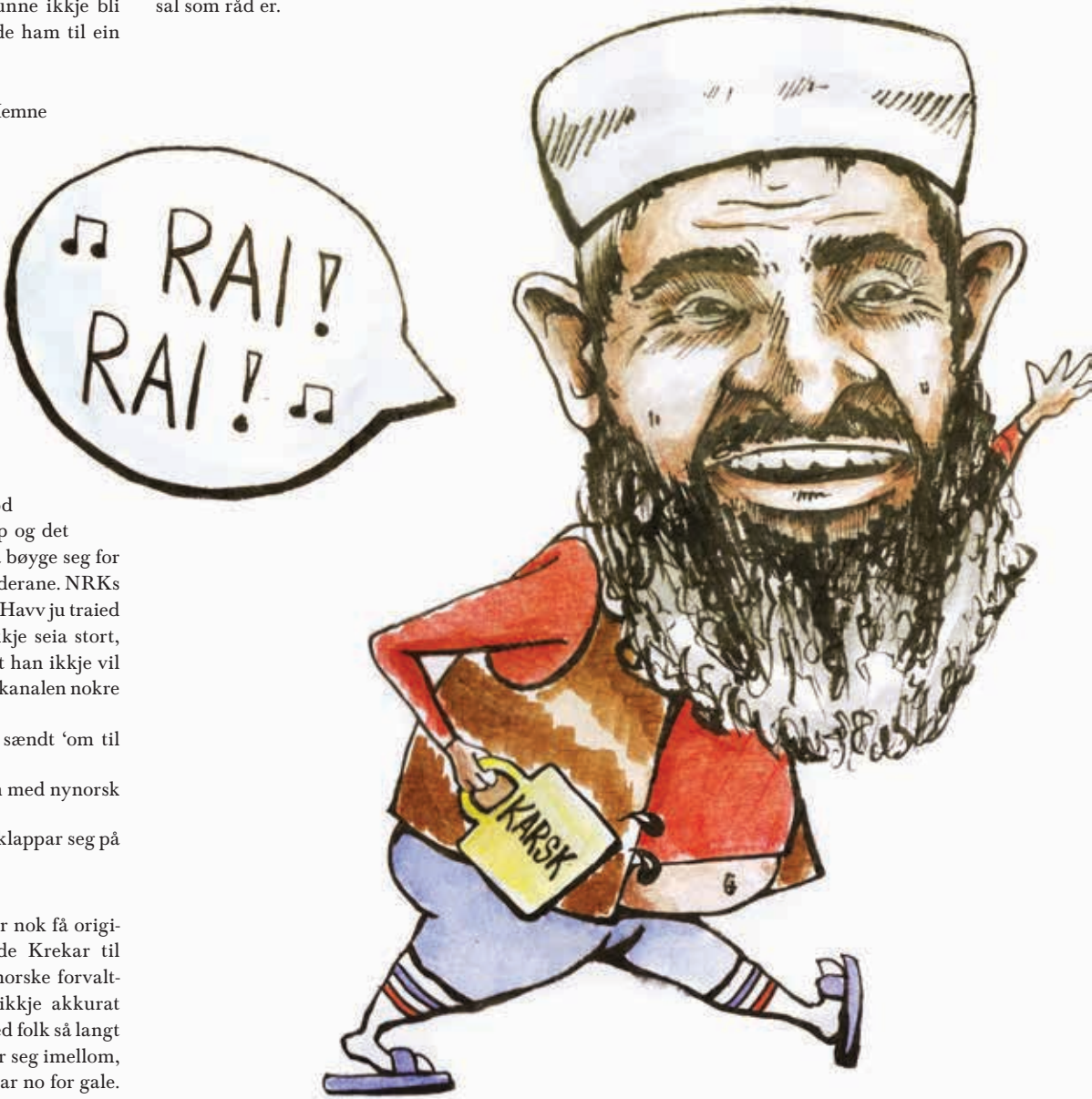
SANT SKAL SEIAST, så finst der nok få originale vitsar om vedtaket om å sende Krekar til Kyrksæterøra, kanskje utanom den norske forvaltninga i seg sjølv. Men lättten steig ikkje akkurat mindre då VG.no oppdaga at til og med folk så langt nord som Sør-Trøndelag av og til talar seg imellom, og difor har utvikla ein dialekt. Det var no for gale.

Men slikt gjev også eit visst håp: Kanskje vil språket koma han til gode. Han ville ikkje skjona dei, dei ville ikkje skjona han, og om litt fann ikkje meir å vera ueinige om i verda.

KANSKJE HAR HAN allereie byrja palatalisere Alljjjjah. Kanskje har det gått opp for folk at det einaste vi har å frykte frå Krekar, er at nokon knekk ryggen i det dei lyfter han frå bakken. Men sjølv om Noreg vil vera ein del av verda, så er vi framleis verdas norskaste land, utan samanlikning for øvrig. Vi treng den norske forteljinga om korleis vi står opp imot global terrorisme. Det gjer vi ved å flytte ein 50-åring så langt frå Starbucks og januar-sal som råd er.

DET ER SJØLVSAGT lett å vera kynisk kritiskar. Vi skal heller ikkje gløyme den opprinnelege planen, nemleg å sende Krekar på sirkus. Han er trass alt skjeggfusen. Der ville han ha fått selskap av apologeten Gahr-Støre, ein mann av mange kvaliteter, mellom anna ein ryggrad så god at han kan bøysat bortimot 270 gradar i alle retningar.

DIVERRE LET SIRKuset seg avgrense til rikspolitikken for denne gong.

Verden er større enn ISFiT

ISFiT undervurderer studentene med et smalt og forutsigbart kulturprogram.

Illustrasjon: Ellinor Egeberg

HILDE HEGGESTAD
Kulturjournalist

FESTIVAL

Torsdag 5. februar inntar ISFiT Trondheim for trettende gang. Festivalen som omtaler seg selv som verdens største internasjonale studentfestival med tematisk fokus. I år forsøker ISFiT å inkludere trondheimsstudentene ved å vise et kulturprogram i stil med UKA og Samfundet, men det kjedelige kulturprogrammet svekker festivalen. Så langt er festivalens mest internasjonale musikkbidrag Västerbron fra Sverige.

Ellers er de store headerne på kulturprogrammet Marit Larsen, Thomas Dybdahl og speeddating med Leo Ajkic på valentinsdagen. Dette er artister og arrangementer som slår godt an blant trondheimsstudentene. Thomas Dypdahl ble utsolgt for lenge siden. Temaet for festivalen er korrupsjon, men det finnes ingen sammenheng mellom ISFiTs kulturprogram og tema, og programmet er langt fra internasjonalt. ISFiT tar ingen sjanser når de henter inn artister de vet selger. De bidrar heller ikke til å utvide kulturlivet til studentene, slik de prøver å utvide bevisstheten på

andre deler av samfunnet. Det er fullt mulig å lage en festival som inkluderer internasjonale deltakere, samtidig som trondheimsstudentene får noe ut av det.

ISFiT har i år reklamert med slagordet «Verden er større enn Trondheim», og med dette oppfordrer de studentene til å se ut over studiehverdagen. Festivalen undervurderer publikum ved å vise et såpass smalt program. Nordisk populærmusikk er å finne på Samfundet hver eneste helg, og det har vi fått mer enn

.....
Å ta rollen som UKAs lillebror, med tilsvarende program, gjør festivalen lite spesiell. «Tematisk fokus» drukner i Thomas Dybdahl og Leo Ajkic
.....

nok av. ISFiT kunne bidratt til Trondheims kulturliv ved å vise et mangfold som er representativt for festivalens øvrige fokus, i stedet for å bruke midlene sine på artister som nesten utelukkende spiller vestlig pop og rockemusikk. Hvorfor ikke bruke midlene på å hente inn kulturelle innslag fra konfliktområdene som dekkes av festivalen?

Hvor relevant er programmet for tilreisende deltakere? Speeddatingen kommer ikke til å være noe særlig internasjonal, og jeg tviler på deltakerne har hørt om eller tar seg råd til å se Thomas Dybdahl i Nidarosdomen. Kulturprogrammet er beregnet for norske studenter, med norske artister og norsktalende underholdningsbidrag. Ved at ISFiT har en såpass splittet festival, kan de neppe kalle seg «internasjonal med tematisk ramme».

ISFiT er enten nødt til å finne sin plass på kulturkartet, eller holde seg til å være en aktualiserende ideell tematisk festival, som får oss til å sette fokus på steder vi ikke gjør resten av året. Å ta rollen som UKAs lillebror, med tilsvarende program, gjør festivalen lite spesiell. «Tematisk fokus» drukner i Thomas Dybdahl og Leo Ajkic.

Hvis det ISFiT har å komme med er identisk med hva Samfundet eller UKA tilbyr, kan festivalen overlate kulturprogrammet til Samfundet, og ingen ville merket noe forskjell. Er det noe Trondheim trenger, så er det et rikere kulturliv som går ut over norske artister i Storsalen. ISFiT må finne sin identitet: Verdens største tematiske studentfestival, eller enda en intetsigende, profittmaksimerende populærmusikkfestival.

Spiller ball med de store gutta

Thea Selliaas Thorsen tar opp diskusjonen med Harvard-professorer, og mener kvinner i academia kan bruke motgangen de møter til noe positivt.

LITTERATUR

TEKST: **Tonje Jacobsen**
FOTO: **Hans Fredrik Sunde**

Thea Selliaas Thorsen har allerede en lang akademisk karriere bak seg da hun i fjor ble ansatt som førsteamanuensis i latin ved NTNU. Hun har studert og forsket ved steder som Oxford, Cambridge og Vatikanbiblioteket før hun omsider bosatte seg i Trondheim.

Å være kvinne i academia

Denne måneden er Selliaas Thorsen aktuell som kunstnerisk leder for litteraturfestivalen Spor. Den driftige dama er også første skandinaver, og en av svært få kvinner, som har vært redaktør for en utgave av prestisjetunge «The Cambridge Companion» innenfor klassiske fag, med temaet «Latin love elegy». Å være kvinne kan være problematisk i et yrke som er veldig mannsdominert.

– Men hvis man får mer motstand fordi man er kvinne så betyr det ikke nødvendigvis at man bukker under. Om man velger å ikke gi seg kan motstand bidra til at man blir enda flinkere og yter mer i jobben sin, sier hun.

I tillegg er Thorsen med sine 40 år yngre enn mange av sine kollegaer. Også det kan gjøre det vanskelig å bli tatt seriøst. Thorsens engasjement skinner gjennom når vi snakker om dette temaet.

– Det er et strengt regime. Det er ikke nødvendigvis det at man er kvinne som kan gjøre det komplisert, ung alder har også betydning her. Men når man føler seg tråkka på er det lurt å ta et skritt til siden å se at man ikke blir behandlet så mye verre enn andre.

I konflikt med fagtradisjoner

I sitt arbeid med den romerske poeten Ovid oppdaget hun at et dikt som i en årrekke har vært betraktet som en forfalskning i virkeligheten faktisk er skrevet av Ovid. Slik motiser hun en ledende Harvard-professor i feltet.

– Det satt langt inne å motsi en så stor autoritet som han. Derfor tok jeg heller ikke et klart standpunkt i doktorgradsavhandlingen min. Men jeg hadde jo min mening og gode grunner til det, så da Cambridge University Press oppfordret meg til å ta stand-

LITTERATURKOMET: Thea Selliaas Thorsen lever og puster latin.

punkt i en utgave i fjor, så gjorde jeg det, forklarer Thorsen.

I ettertid møtte Thorsen stor anerkjennelse for arbeidet sitt, og hennes synspunkt er viktig for dagens diskusjon.

Forkjærlighet for det klassiske

Hvordan hun endte opp med å studere latin, er ikke Thorsen sikker på.

– Jeg kommer ikke fra noen akademisk familie. Men jeg har alltid visst at det var dette jeg skulle gjøre. En gang jeg ryddet hjemme fant jeg et dikt jeg skrev som 15-åring der det sto at jeg skulle lese latin, forteller hun.

Latin er en stor del av livet hennes, selv utenom forskningen.

– Kanskje det kommer av at jeg

hørte mye på barokkmusikk med latinske tekster. Jeg hører på opptil fem-seks timer barokkmusikk om dagen.

Latin mener hun ikke blir urelevant med tiden.

– Jeg mener at det ikke er noe ved fortiden som er interessant for fortidens skyld, men at det er interessant på grunn av samtiden og koblingene. Kunnskapen er viktig for å kartlegge situasjonen i dag.

Om kjærlighet

Kjærlighet er et av temaene som går igjen i Thorsens arbeid. Hun innrømmer at kjærligheten interesserer henne.

– Ja, jeg er vel det. Men jeg er kanskje mest interessert i hva som skjer i

Thea Selliaas Thorsen

Yrke: Førsteamanuensis i latin, NTNU
Aktuell som: Kunstnerisk leder for litteraturfestivalen Spor.

Din største kulturopplevelse?

– Byer i sin helhet. Jeg har bodd i mange byer, men må trekke fram Roma og Paris. Man får en stor haug av kulturopplevelser med å gå til fots og bli kjent med en by. Man må ha gode sko, da.

Største guilty pleasure?

– Det må være tv-programmet ”Pinlige sykdommer”. Jeg har sett redselsfullt mange episoder av det. Det er underholdende, men forferdelig. Man får se mange penis i rare tilstander. Det er jo et visst læringsaspekt ved det også.

Verdens største problem, og hvordan fikse det?

– Verdens største problem er avstanden mellom norm og makt til en rekke marginaliserte grupper. For å fikse det er kunnskap den viktigste nøkkelen, og få de som er i maktens og normens periferi til å skjønne at de har like mye rett på ressurser og makt som alle andre.

Har du et råd til Trondheims studenter?

– Vær stolt! En helt unik kunnskapshistorie knytter seg til denne byen. Trondheim er Norges intellektuelle hovedstad i historisk sammenheng. Og så er det jo studentbyen foran noen andre!

en litterær tekst når man inkluderer kjærlighet, sier Thorsen.

Hun mener at det er stor grad av gjenkjennelse i kjærligheten slik den fremstilles i de klassiske tekstene, og slik den fremstilles i dagens popkultur.

– Jeg tror vår oppfatning av hva kjærlighet er blitt veldig påvirket av de gamle latinske og greske elegiene, hvor man også finner klisjeene som vi møter i dag.

Til tross for at den store interessen bunner i litterære virkemidler, vil ikke Thorsen nekte for at hun er en romantiker

– Jeg møtte tross alt ektemannen min i Paris, smiler hun. **UD**

**SAMFUNDET
LEDER**

STUDENTERNES ELGSETERGATE

I disse dager går høringsfristen for planprogrammet prosjekt Elgsetergate ut. Resultatet av høringen, og det påfølgende vedtaket i kommunen og fylkeskommunen vil legge føringene for hvordan arbeidet tas videre. Utgangspunktet for arbeidet er at Elgsetergate skal bli en såkalt miljøgate. En gate som tar hensyn til de myke trafikantene. Dette betyr, fra forslagene, bredere fortau og fysiske skiller mellom fortau og bilvei. Tanken er at gateplanet på bygningene langs Elgsetergate skal bli mer attraktivt for fotgjengere.

For ett år siden kom det to rapporter, én fra NTNU og én fra Kunnskapsdepartementet. Begge foreslo felles campus for NTNU. Universitetets ønske var å flytte nærmere Gløshaugen da de allerede har en del av studiene på St. Olavs. Med byggingen av HiST og Teknobyen har det vært et stadig fokus på å bygge studentrettet bebyggelse langs Elgseter.

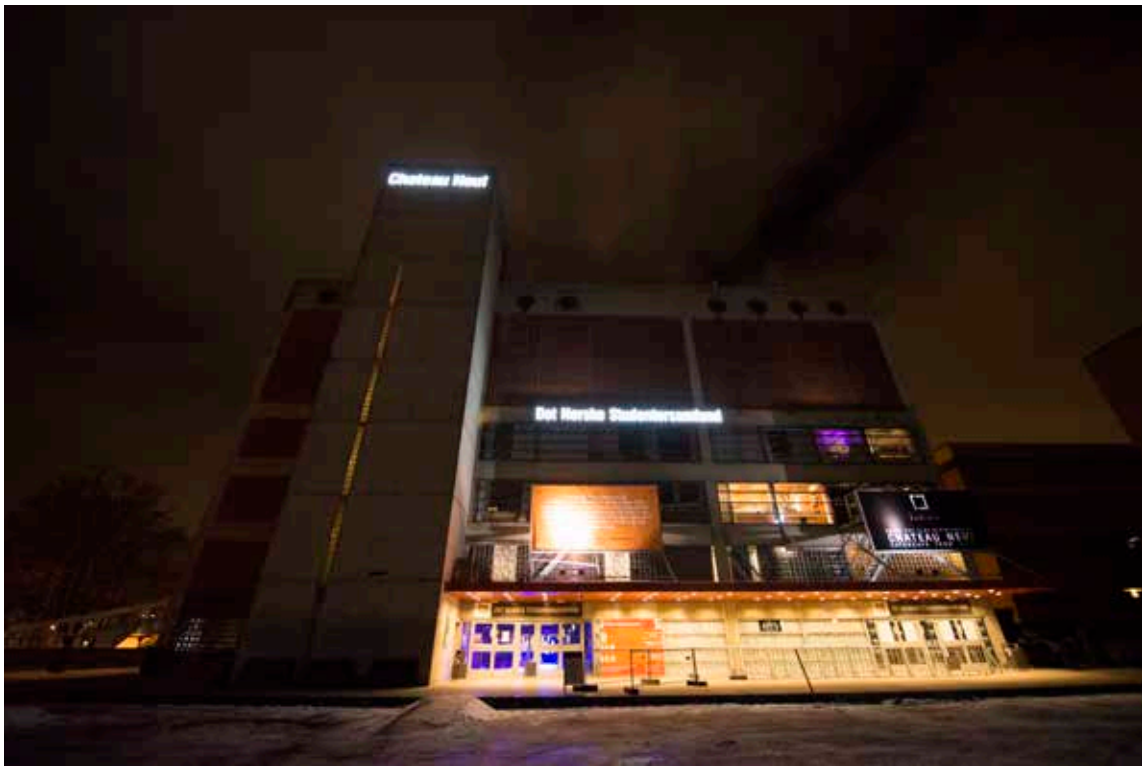
Per i dag har Trondheim bysen-trumene sine plassert på Bakklundet, Midtbyen og Solsiden. Med den ønskede utviklingen i og rundt Elgseter så åpner man også opp for en byutvikling knyttet opp til studentmiljøet. Ved en felles campus vil det være et vesentlig antall arbeidsplasser og mennesker som farer til området. Det er derfor essensielt at man ser på løsninger som gjør hverdagstilbudene bra. Å få inn butikker og spisesteder på gateplanet i området kan bidra til et attraktivt byområde.

Rapporten fra NTNU sikter 50 år fram i tid. Omfanget av planene er altså ikke noe vi ser med det første, men som det så fint ble poengtert på Samfundsmøtet 20.01, en gang kommer våre sønner og tar opp den gamle skikk og vi burde legge opp til at Trondheim fortsetter å være Norges beste studentby. Dette trenger både politikernes og studentenes fokus i årene som kommer slik at vi ikke glemmer hvor vi vil.

PER FRIDTJOF LARSSSEN
Leder for Studentersamfundet
i Trondhjem

Oslo vender blikket mot Bergen

Grunnet stor konkurranse og økonomiske utfordringer vurderer Det Norske Studentersamfund å flytte fra Chateau Neuf.

USIKRE TIDER: DNS må kanskje flytte fra kjente Chateau Neuf.

STUDENTERSAMFUNN

TEKST: **Sunniva Heim**
FOTO: **André Folkedal**

Leder Andreas Thomassen Slørdahl, for Det Norske Studentersamfund (DNS), mener at DNS så godt som aldri har greid å drive Chateau Neuf i pluss i den tiden de har disponert hele bygningsmassen.

– Kanskje huset bare rett og slett er for stort. Et viktig argument for å flytte har vært at man må innse at antakelsene man har bygd driften på er feil, sier Thomassen Slørdahl.

– Beliggenhet mer avgjørende

Historisk sett har planlegging og bygging av Chateau Neuf tatt utgangspunkt i at Oslo har størst antall studenter i Norge. Thomassen Slørdahl sier fjorårets medlemstall var på rundt 3 000 medlemmer.

– Man må ha tenkt at Oslo er den største studentbyen, og må også derfor ha det største studenthuset. Jeg vil si det snarere er tvert om. Oslo er en stor by med så mange tilbud at man kan engasjere seg i mye som ikke har noe med det å være student å gjøre, sier han.

Thomassen Slørdahl sier man ikke skal kimse av den langsiktige gode driften som ligger bak Stu-

dentersamfundet i Trondhjem, men vil likevel påstå at forholdene ligger mindre til rette for noe tilsvarende i Oslo. Han mener at beliggenhet kan være mer avgjørende enn driftsmessige hensyn.

Thomassen Slørdahl mener at DNS kan være tjent med å se til Bergen.

– Vår forretningsmodell har mer til felles med Det Akademiske Kvarter enn med Samfundet i Trondheim, og Bergen har fått det til å fungere, sier Thomassen Slørdahl.

Tror på ny giv for DNS

Leder for Det Akademiske Kvarter i Bergen, Khiem Tran, tror DNS vil klare å snu sin økonomiske situasjon.

– Slik jeg ser det har Chateau Neuf identifisert fundamentale utfordringer knyttet til driften deres, og det er utfordringer man ikke kan løse over natten – ei heller på noen år, sier han.

Khiem mener likevel at arbeidet som det nåværende og det forrige styret har gjort, viser at de holder på å snu situasjonen og at de er på vei i en bedre retning.

– Jeg har tro på at DNS vil lykkes i å revitalisere Chateau Neuf som et sentralt og toneangivende studenthus i Oslo og Norge, sier han.

Ifølge Khiem opplever Det Akademiske Kvarter stadig større på-

gang. Totalt regner de rundt 450 frivillige som legger ned innsats i huset for å opprettholde kulturtilbudet for studentene og alle andre i Bergen.

– Likevel ser vi at dette er en stadig større utfordring for oss, ettersom pågangen og arrangementsfrekvensen øker. Vi trenger flere frivillige for å imøtekomme den økende mengden arbeidsoppgaver, sier Khiem.

– Spesiell holdning på Samfundet

Leder for Studentersamfundet i Trondhjem, Per Fridtjof Larssen, tror noe av problemet for DNS er at kulturmarkedet er større i Oslo enn det er i Trondheim.

– I Oslo opererer noen av landets største aktører, mens Samfundet er en av byens største scener, sier han.

Larssen sier at medlemstallene på Samfundet er stabilt stigende med rundt 10.000 medlemmer.

Han mener det er en spesiell holdning blant de frivillige som gjør at de ulike gjengene vil omtale sitt engasjement som en del av Samfundet, og ikke isolere gjengen sin for å framheve den.

– At Samfundet er et relevant utested er i stor grad en konsekvens av at det er et viktig sted for studentene i Trondheim, og dette er nok en vesentlig grunn til den store frivilligheten. Det skal også rettes stor takk til

MÅ TENKE NYTT: DNS leder Andreas Thomassen Slørdahl mener nytenkning er viktig for å lykkes som kulturhus.

UKA og ISFiT for at folk får øynene opp for hva Samfundet er, både gjennom verv og arrangementer, sier han.

Avgjørelse i november

Thomassen Slørdahl sier at vedtaket

som ble fattet på generalforsamlingen i fjor var å nedfelle en komité som skulle se på mulige lokaliteter i Oslo, slik at generalforsamlingen skulle kunne ta en informert avgjørelse om flyttespørsmålet i november 2015. Så langt har noen forslag til lokaler dukket opp fra aktive medlemmer, men foreløpig er det ingenting konkret å

ta tak i.

Han mener det er flere grunner til at økonomien svikter, men at de viktigste er mangel på helhetlig fokus på drifta av Chateau Neuf, samt nedgang i salget i bar og kafé.

– Trolig er også studentkulturen i Oslo radikalt forandret fra det man så for seg på 1960-tallet. Og kanskje legger foreningsdriften opp til effektiv drift av Chateau Neuf i så liten grad at man må finne en bygning mer tilpasset sine behov, sier Thomassen Slørdahl.

Thomassen Slørdahl mener det

viktigste er at de må tenke mer konkret og økonomisk rundt kulturhusdrift, og tenke mer nytt.

– Vi har i høst sett oppstarten av et utrolig bra klubbkonsept på lørdagskvelder, hvor vi trekker et annet publikum vi ikke er vant til å se, og som resulterer i en del nye inntekter. Vi hører også at de besøkende er fornøyde, så denne typen nytenkning må vi oppfordre til og støtte opp under, sier han.

Thomassen Slørdahl mener DNS må tenke litt mindre vidløftig om broderånd enn Jan P. Syse, tidligere

statsminister og leder av bybyggingskomiteen for Chateau Neuf.

– Hans floskel om at «studentfrivilligheten vil finne en måte å få det til å fungere» har ikke samme gyldighet i dag. Vi er et av Norges største kulturhus, og den rollen tar vi alvorlig, sier han. **UD**

KREATIVE SJELER – Papa Sierra

Hva er ditt/deres prosjekt?

Poprock - Wandering Giant er en liveinnspilling av en alternativ poprock EP. Selv kaller vi det for spionswing. Hele innspillingen ble gjennomført i en omgang og platen spilles inn mens kamera-folket filmer. «Platen» er en historie

fortalt over fire låter, som en novelle. Vi møter en mann som av ulike grunner har mistet kontakten med familien sin og som får et tilbud til å jobbe innenfor sikkerhetstjenesten. Han balanserer på en knivsegg med farlige omgivelser mens han prøver å få tilbake familien sin.

Hva inspirerer dere?

Vi har forskjellige inspirasjonskilder, men vi er en del av et sunt og kreativt miljø her i Trondheim. Det driver oss til å prøve nye ting. Rent musikalsk henter vi inspirasjon fra en myriade av band og artister innenfor sjangeren.

Hva vil dere formidle?

Som nevnt forteller platen en enkel historie. En annen side av prosjektet er den tradisjonelle framgangsmåten vi bruker. Vi spiller også uten metronom. På denne måten blir hele framførelsen litt mer dynamisk. Det er svært gøy å gjøre noe slikt i et marked som er dominert av «jobb på grid», altså med et låst tempo. Vi vil også skape en rød tråd videre i utgivelsene våre.

Hvorfor kombinere video og musikk?

Det gode miljøet gir oss mulighet til å prøve nye ting. Vi har også tilgang til veldig mye godt utstyr gjennom skolen vår. Film gir oss muligheten til å formidle stemningen i musikken i enda en dimensjon.

Hvem ønsker dere å nå ut til?

Vi vil nå ut til alle musikkinteresserte i Trondheim som synes konseptet virker interessant. Det blir artig å få tilbakemeldinger på arbeidet vi har gjort. Jeg tror de som setter pris på albumformatet og alternativ poprock, vil kunne sette pris på Papa Sierras' Wandering Giant. Utgivelsen kommer på ulike plattformer 27. februar. **UD**

I hver utgave presenterer Under Dusken en kreativ trondheimsstudents prosjekt.

Blomstring i byrom

Når byfolk blir bønder er resultatet mer enn kortreist søtpotet. Urbant jordbruk forandrer verdens byer, og Trondheim er intet unntak.

TEKST: MARIA BIRKELAND OLERUD ILLUSTRASJON: CHRISTIAN HØKAAS

Reddiker i Rios favelaer, poteter på Paris’ tak og squash mellom skyskraperne i Shanghai. Til tross for ekstrem urbanisering og rask fortetning, spirer og gror det i verdens byer. Nå også i Trondheim. Mens kommunen har satt av én og en halv million kroner til urban dyrking de to neste åra, viser stadig flere trondhjennere facebookinteresse for hagebruk på Bakklandet.

– Vi forestilte oss at det ville dukke opp en fire-fem stykker på ei idémyldring rundt et kafébord, men interessen er enorm. Flere har fortalt meg at nå har det gått opp for dem at de har savnet en hage, sier initiativtager Sigrid Bakken Døsvik fra interessegruppa Kneiken Grønne Hage på Bakklandet.

Byborgere med grønne fingre er ikke lenger en sjelden art, men hvorfor, er det vanskelig å svare på.

Sted for å grave i jorda

Døsvik og Sofie Wilhelmine Andersen står bak den nyoppretta interessegruppa for urbant jordbruk på den åpne tomta nedenfor “Vinterpalasset”, mellom Lillegårdsbakken og Skansegata på Bakklandet. Området er ubebyggt på grunn av store mengder kvikkleire i grunnen, og framstår i dag som ei eng fylt av den beryktede, svartelista tromsopalmen.

– Trondheim mangler et sted der man kan grave i jorda. Ideelt sett forestiller vi oss en solfylt, liten hage med en hyggelig kafé, der folk kommer for å slappe av og være sammen, sier Andersen.

Hun vektlegger potensialet for kursing og undervisning i hagen.

– Skoler og barnehager kan komme på

besøk og lære at maten ikke kommer fra butikken, sier Andersen.

Starter denne sommeren

Døsvik mener hagen kan bli en møteplass for å utveksle miljøkunnskap, og et viktig sted for Trondheims flora og fauna.

– Vi legger til rette for bier og humler, og tar vare på det nåværende biomangfoldet, sier hun.

Foreløpig arbeider interessegruppa med planlegging. Hageaktiviteten starter kommende sommer.

– Det er realistisk så lenge viljen og nysgjerrigheten er der. Vi dyrker opp etter evne, antagelig ikke hele tomta i år, sier Døsvik.

Ikke nok med at Bakklandet-bøndene har rød-betsrøde drømmer om økologiske gulrøtter og sum-mende bier i byen, også hos politikerne faller hagei-deen i god jord.

– Det er fire områder i byen politikerne har ved-tatt egnede for urban dyrking, nemlig Bakklandet, Saupstad, Leangenbukta og muligens Ringvebuk-ta. De har satt av en stor sum, og det er jeg er kjem-peglad for, sier Reidunn Rustad.

Hun er sivilarkitekt og planlegger ved Trond-heims byplankontor, og forklarer hva kommunen bruker 500 000 kroner i år og én million neste år på.

– Det er en del kostnader for etablering av hager på fire ulike steder i byen. Jorda må gjøres dyrkbar, vanning-sanlegg og gjerder må

bygges og matjord må fylles på. Dessuten må det anlegges stier, sier hun.

Byens distanse

Initiativtagerne Døsvik og Andersen mener as-faltjungelen ikke byr på nok nærhet til naturen.

– Målet er å være i kontakt med maten, fordi vi blir så distanserte av å leve i byen. Det er magisk å se at det vokser. I tillegg kan vi gjøre tomta til noe positivt for Trondheim, sier Døsvik.

Det er Andersen enig i.

– Trondheim har godt av en ekstra lunge. Vi ser også at folk er mer miljøbevisste, og vil kjenne jord under neglene, sier hun.

Ideen er viktigere enn resultatet når byboerne produserer egen mat.

– Det viktigste er at man kan høste mat selv, som inspirasjon heller enn matauk, sier Andersen.

Fra matauk til mening

Rustad på Byplankontoret er enig i at byborgernes mål med matproduksjonen har endret seg.

– Av eldre generasjoner i Trondheim har jeg blitt fortalt at det lenge eksisterte en kolonihage sør for Gløshaugen. Da var motivasjonen matauk, mens dette ikke er den vik-tigste funksjonen til parsellhagene nå, sier hun.

Parsellhager betegner private jordstykker som en del av en større hage. Arbeidet med jorda har blitt mer sentralt enn maten

Det handler om å få et bevisst forhold til hvor det vi forbruker kommer fra

REIDUNN RUSTAD

Planlegger ved Byplankontoret i Trondheim

i seg selv.

– Det handler om å få et bevisst forhold til hvor det vi forbruker kommer fra. Videre er utløp for kreativitet og økt følelse av mening andre viktige aspekter, forklarer hun.

Derfor mener samfunnsgeograf Siri Haavie hageaktiviteten kan være viktig for god helse. Hun har forsket på effekten av parsellhager i hoved-staden, og konkluderer med at hagene både gir bedre fysisk og psykisk helse. Dessuten mener hun de individuelle hagelappene gir nye pusterom som bryter med informasjonssamfunnets høye tempo.

– Byer trenger grøntområder der beboerne kan være aktive, skapende, og sette sitt preg på omgiv-elsene, sier hun.

Rustad er enig, et lappeteppe av hageflekker kan være til glede for alle.

– Det er en overflod av tomme plener i Trond-heim, sier hun.

Egalitært landskap

Men individets søken etter holdepunkter kan verken forklare kommunens satsning på grønske eller den globale hagetrenden. Heller ikke bio-mangfold og luftkvalitet motiverer i lengden til innhøsting i høststorm.

Det Rustad legger mest vekt på, er den posi-tive miljøeffekten i form av sosial tilhørighet.

– Spesielt viktig er samholdet som kan komme ut av å arbeide sammen i en hage. I Oslo, den norske byen med flest parsellhager, har aktiviteten ført til bedre samhold i nær-

miljøet, sier Rustad.

Hun viser til Haavies forskning på grønnsaker i Oslo-gryta. Om verdens byrom stadig blir mer komplekse og multikulturelle, vil ifølge Haavie landskap av bærbusker og gresskar ha en samlende effekt.

– Parselldyrking er en aktivitet der alle kan bi-dra på tvers av alder, sosial og kulturell bakgrunn, sier Haavie.

Slik skaper åkerlappene likestilte byrom.

– Hagene blir viktige arenaer for integrering i en flerkulturell by, hevder hun.

Årsaken er åpenbar. Mennesker som ellers ikke ville pratet sammen, møtes mellom spatakene.

– Det er så lett å innlede en samtale med an-dre, for det er alltid mye å lære av hveran-dre i hagen, sier Haavie. **UD**

2015 er igang, og Radio Revolts radiopraterere har slått seg løs og lett fram både kjente og ukjente spennende lanseringer som det nye året vil by på.

FIREWATCH

På papiret virker ikke *Firewatch* som det mest spennende spillet i verden. Du spiller brannvakten Henry, som alene skal passe på flere mål med skog i Wyoming, USA. Det som gjør spillet litt interessant er at det foregår i 1989, rett etter den største skogbrannen i amerikansk historie. Det som gjør spillet fristende, er at det bygger kraftig på spillervalg og utforskning, slik som *The Walking Dead* og *Gone Home*. Og det som gjør spillet oppsiktsvekkende er Campo Santo, det nyoppstartede studioet som står bak dette spillet. I denne lille elitegruppen av spilldesignere finner vi både regissøren og forfatteren av den første sesongen av *The Walking Dead*-spillet, muligens 2012s beste spill.

I tillegg er sjefsdesigneren av det kritikerroste snikespillet *Mark of the Ninja* med, samt et par nøkkelpersoner som har jobbet på perler som *Brutal Legend*, *Bioshock II* og *The Cave*. Men det som får oss til å fråde i munnen av opprørthet er at illustratoren Olly Moss er ansvarlig for det grafiske. Moss er kjent for å lage hakesleppende plakater med enkelt, men brilliant design, noe han har overført til hvert enkelt skjermbilde av *Firewatch*. Kombinert med det fristende spilldesignet, så håper vi på et vakkert og spennende spill.

Foto: **Campo Santo**

ROMANER

Forfatter og multikunstner Bård Torgersen kommer denne våren med sin sjette diktsamling *Romaner*. Med et ben innenfor de fleste kreative bransjer er Torgersen lite redd for å fornye seg. Hans språklige nysgjerrighet flytter grensene for hva litteratur kan og kanskje bør være. Diktsamlingen *Du bestemmer* fra 2013, utformet som en spørreundersøkelse, der leserens personlige svar bestemte hva samlingen handlet om, er et godt eksempel på hans oppfinnsomhet.

Torgersen burde kanskje fått jobb i Norstat fordi han klarte å snike inn politiske ytringer og kleine situasjoner mellom linjene. Og intervjuobjektet skjønte først etterpå hvor avslørende svar hun eller han ga. Han har også skrevet flere mer tradisjonelle romaner hos Oktober forlag. Senest i fjor sommer kom *Vær så snill*. Det blir spennende å se hva vårens utgivelse egentlig er, for Torgersen er litt av en forundringspakke. Men vi blir garantert overrasket over brudd på sjangerkonvensjoner, og kanskje over vår egen transsynthet? Diktet og romanen må bite tennene sammen og kjempe for «Det enkle er ofte det beste.»

Foto: **Mona Ødegård/Oktober Forlag**

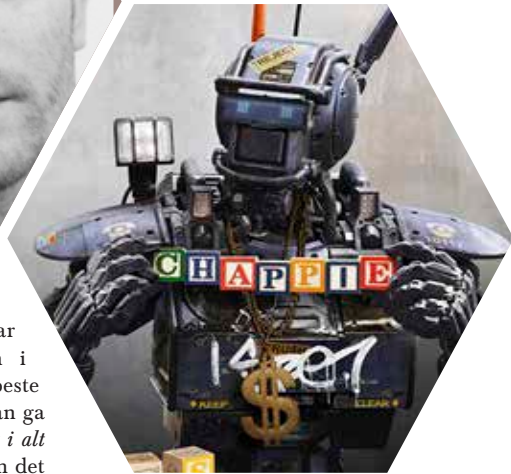

ROTHKODAGER

Johan Harstad er en dyrebar eksportartikkel. Så sent som i fjor ble *Darlah* kåret til tidenes beste ungdomsbok i Norge. Etter at han ga ut *Buzz Aldrin, hvor ble det av deg i alt mylderet?* har han blitt regnet som det mest lovende av de unge forfatterne i Norge. Johan Harstad ble far for omtrent ett år siden, og i en sjonglering av brystmelk, barneavføring og oppdragelse har han skrevet en ny roman.

Rothkodager handler om ungdommen Max, som skal flytte fra Stavanger til USA. Der må han finne seg til rette i en by som han ikke har hatt noen kjennskap til tidligere. Og han oppdager mennesker som han ikke har sett i Stavanger. Skuespillerspirer, kunstnere og en onkel som stakk fra alt og alle. Johan Harstad har en helhetlig følelse for språk, handling og historieformidling som det skriker geni av. Han er fantastisk. Uansett om man har lest noe av Harstad fra før av, så er *Rothkodager* noe å glede seg til. Hvor lenge kan man egentlig være borte før

Foto: **John Erik Riley**

CHAPPIE

Av og til hører man om kommende filmer hvor plottet ikke bare hviler på kanten av det absurde, men er helt sinnsykt. *Chappie* er en av disse filmene som får deg til å rynke pannen når du hører premisset: En robot i framtidens Sør-Afrika utvikler kunstig intelligens og blir adoptert av en dysfunksjonell gangsterfamilie. Som verdens første tenkende maskin må han finne seg selv i mylderet av forskjellige impulser og påvirkninger. Delvis sci-fi, delvis oppvekstdrama.

Nøyaktig derfor burde man glede seg til filmen. En ganske unik idé i et hav av oppfølgere, som kan by på en ny og uventet opplevelse. At filmen er regissert av Neil Blomkamp (*District 9*, *Elysium*) gjør at man kan føle seg tryggt på spesialeffektene. Hugh Jackman er antagonist og den sør-afrikanske hiphop gruppa Die Antwoord beveger seg bort fra musikken og spiller rollen som gangsterfamilie. Ta med deg venner og familie og stikk på kino.

Foto: **Columbia Pictures**

AXIOM VERGE

Det er mange dataspill man kan glede seg til i 2015, men *Axiom Verge* skiller seg ut fra massen. Dette enmannsprosjektet bygger på klassiske action-plattformspill som *Metroid*, *Contra*, *Blaster Master* og *Bionic Commando*, og kombinerer en høyteknologisk todimensjonal verden med stilig pikselgrafikk.

Som Trace, en helt vanlig fyr som våkner opp i en ukjent verden, må du utforske dine omgivelser ved hjelp av mange forskjellige typer oppgraderinger som du finner i løpet av eventyret ditt. I og med at Nintendo tilsynelatende vil sette så mye avstand mellom seg selv og Metroid-serien som overhodet mulig kan *Axiom Verge* være en god arvtager til den Alien-inspirerte spillserien. Science fiction er bra, kunstneriske enmannsprosjekter er alltid spennende og action-plattformspill er dritkult. Derfor burde du glede deg til *Axiom Verge*.

Foto: **Sony Computer Entertainment**

FERDIGSNAKKA

Det vi kan kalle litteraturens arnested, papirboka, blir stadig vekk spådd en snarlig død. Den karrer seg nå likevel gjennom, men det er flere andre tradisjonelle litteraturformer som kan utfordres. Det er denne fornyelsestrangen som har gitt liv til «Ferdigsnakka»: lydsingler som kombinerer litteratur og musikk. For å sitere skaperne: «Det hele startet som et sukk over høytopplesningen. Hvorfor er det slik at man kan gå på konsert og ha det gøy eller bli berørt, mens man ofte står igjen som et langt gjesp etter en litteraturkveld?»

Det er Synne Øverland Knudsen, en av redaktørene bak *Fanfare*, som nå er ansvarlig redaktør for det nye konseptet. Selv om høytopplesning ikke nødvendigvis er kjedelig, tas denne muligheten for kombinasjon av toner og ord imot med glede. Med flere anerkjente forfattere og kompetente musikere i ermet er det bare å glede seg til de ukentlige podcastene. De skal ha live-arrangementer også. Lovende litterært eksperiment som det anbefales å følge med på i 2015!

Foto: **www.ferdig-snakka.no**

KLOKKEN OG SENGEN

Eline Lund Fjæren slo gjennom med en novelle som tok for seg et hemmelig forhold mellom en voksen mann og en mindreårig ung kvinne. Debutromanen hennes *Ung jente, voksen mann* plasserte Fjæren på det norske litteraturkartet og vi har ventet i spenning siden 2013. Ventetida er over, heldigvis. For i dette øyeblikk er hennes andre roman på vei til bokhyllene i det ganske land.

Klokken og sengen virker veldig lovende, og om boken lever opp til forventningene så har vi en godbit i vente. Fjærens formuleringer og språkkyndighet er fantastiske for noen med så lite fartstid, og om hun bare klarer å tangere sin forrige bok ser det bra ut for bokelskere. Handlingen finner sted i Bergen, og skal være et portrett av en ung kvinne i en ny by. Voksenlivet skal nå begynne, men hun vil aller helst være alene på tross av at hun er blakk og ensom.

Foto: **Linn Heidi Stokkedal/**

Oktober forlag

Foto: **Screenshot Eve Valkyrie**

EVE VALKYRIE

Sikler du over Viper-flyene i *Battlestar Galactica*? Er du like fascinert hver gang du leser en artikkel om de galaktiske kampene i nettspillet *EVE Online*? Hvis du ikke har satt deg inn i nettspillet som krever 60 studiepoeng i regneark, har 2015 en stor nyhet for deg. Skaperne av *EVE Online*, CCP Games, jobber nå med en flysimulator i samme univers som nettspillet. I *EVE Valkyrie* sitter spilleren bak spakene på et jagerfly i Valkyrie-skvadronen, og deltar i de samme kampene som de store krysserskipene i *EVE Online*.

Hvis adrenalinfylte nærkamper side om side med slagskip styrt av andre spillere ikke virker lovende nok, lover spillet full støtte for virtuell virkelighet fra dag én. Spillet skal bli lansert sammen med Oculus Rift, og skal også støtte Sony sitt Morpheus Project til PlayStation 4. Spilljournalister som har fått en mulighet til å spille spillet med VR-brillene, beskriver en unik opplevelse av tilstedeværelse. Flerspiller på kryss av forskjellige spillopplevelser og full støtte for neste generasjon virtuell virkelighet, gjør *EVE Valkyrie* til et spill å følge med på i 2015.

VIRTUELL VIRKELIGHET

2015 er året verden venter i spenning på gjennombruddet for virtuell virkelighet. Med VR-briller vil mulighetene for å oppleve spill bli revolusjonert. Virtuell virkelighet som vi kjenner det i dag har fortsatt mange mangler, men om det blir utviklet videre har vi en unik spilleropplevelse i vente. Å kunne kjøre berg- og dalbane i stua uten å bli svimmel og kvalm er et eksempel på hva VR kan tilføre spillverden i det kommende året.

Vi har imidlertid ikke bare traileren å gå etter. Disney vraket George Lucas sine forslag til oppfølgere, og satset heller på J.J. Abrams ideer. De har brakt inn Mark Hamill og andre fra den originale triologien, og så langt virker det som om Abrams vil være mer tro til Star Wars enn hva Lucas selv var. Hele det utvidete universet er skrapet og kreative friheter er gitt, samtidig som man kan se til allerede store utvidelser av historien i både bøker, spill og lignende verker rundt Stjernekrigene. Uansett hva som skjer, så er *Star Wars The Force Awakens* årets store høydare på kino og kanskje den beste grunnen til å glede seg til jula i 2015.

Foto: Walt Disney Pictures

Foto: Sergey Galyonkin/Flickr

STAR WARS
THE FORCE AWAKENS

THE AVENGERS:
AGE OF ULTRON

Etter George Lucas trasige forsøk på å skape en trilogi som skulle forklare Anakin Skywalkers ferd mot den mørke siden finnes det nå et nytt håp for stjernekrigere verden over. Merkelig nok springer håpet ut i fra Disney Studios, og oppkjøpet av Lucas Arts rettigheter til universet. Tidlig skepsis har gått over til skyhøye forventninger etter en sniktrailer som gir mange grunner til å glede seg. Millennium Falcons ti sekunders lange scene er alene nok til å tenke at dette blir bedre enn man kunne forestilt seg. Svermer av drone-skip og den ellers ekstravagante stilen som er i Star Wars I - III er byttet ut med Millennium Falcon og to enslige Tie fighters.

I høst annonserte både Marvel og DC Comics ei lang rekke filmer som kommer i løpet av de neste årene. Det triste er at den første ser ut til å bli den største og tøffeste: *Avengers: Age of Ultron*. Forgjengeren, *Avengers*, er fremdeles en av de feteste superheltefilmene som har prydet kinolerretet, og om man skal dømme etter traileren kan *Age of Ultron* toppе forgjengeren.

Det er ikke uten grunn at regissør Joss Whedon er en de største kongene i nerdeverden, og det finnes ingen grunn til å tro at han ikke klarer å levere varene denne gangen også. Oppfølgeren er ofte den mørkeste i filmserier, men det virker mer som vi får *The Dark Knight* enn at vi får *Man of Steel*. Whedon har en egen evne til å lage genuine og interessante konflikter i tullele format, og ut i fra traileren så kommer det til å være interne stridninger blandt the Avengers. Med *Age of Ultron* skal Marvel legge fundamentet for flere hendelser videre i universet, og veien dit blir rå. Om du ikke har sett traileren, gjør det!

Foto: Marvel Studios

MIN ANBEFALING

LINN DANIELSEN EVJEMO
Journalist

For mange av oss er det kaffe som får oss gjennom lange dager på lese-salen, seige eksamensperioder, og sene kvelder før prosjektinnleveringer. Likevel kjøper vi helst det billigste av det billige, uten å unne oss mer enn pulverkaffe og grums i koppen. Her er noen enkle tips til å gjøre hverdagskaffen til små høydepunkt, ikke bare regelmessige skudd med koffein.

Fersk og nykværnet

Første skritt til å virkelig forbedre kaffehverdagen din, er å anskaffe deg en kvern. Det trenger ikke være så dyrt, og gjør underverker for brygget, uansett prisklasse. Aromaene som ligger bevart i hele kaffebønner frigis først når kaffen kvernes. Derfor smaker kaffen alltid best hvis du bruker nykværnete bønner. Dessuten holder hele bønner seg bedre, slik at man kan kjøpe inn i større porsjoner uten å måtte drikke kjedelig og smaksløs kaffe i ukervis.

Bærekraftig kvalitet

Selv om hele bønner og kvern kan gjøre billigkaffen bedre, kommer du ikke bort ifra at man får det man betaler for. Kaffe er like variert og spennende som te, men man må gjerne punge ut for litt dyrere kaffe for virkelig å få fram smaks-mangfoldet. Dessuten er det greit å huske at mange av de mer eksklusive kaffeprodusentene har mer rettferdige avtaler med kaffebøndene, slik at mer av pengene går direkte til dem. Så selv om studentbudsjettet ikke tillater at man alltid kjøper det beste, er det lov å unne seg litt ekstra god kaffe en gang i blant. Vær snill mot deg selv, og vurder om ikke kaffe er viktig nok til at du kan låne fra det antakelig altfor store ølbudsjettet.

Hurtigkaffe som smaker

Når man har slumret for mye, og er seint ute til nattforelesning, gjør tidspresset gjerne at man må velge mellom å spise frokost eller å koke kaffe. Pulverkaffe er kjipt og smaksløst, men trenger ikke være den eneste utveien når du har det travelt. Den hendige bryggemetoden Aeropress er nesten like raskt, og kan brukes til å brygge både vanlig sort kaffe, og en dugelig espresso-erstatning. Det tar kun ett minutt fra man blander kaffe og kokende vann, til man har en fersk og deilig kopp kaffe.

Trondheim kaller inn

Til helgen åpner Trondheim Calling dørene igjen. For Mats Wawa blir festivalen en døråpner - han skal spille åpningskonserten, med bare én tidligere konsert i bagasjen.

MUSIKK

TEKST: Ulrik Antoniussen Halmøy
FOTO: Eivind Sandodden Kise

Etter fem år har Trondheim Calling grodd seg fast som en institusjon i det trønderske musikkmiljøet. Ifølge arrangørene er målet å fremme midtnorsk musikkproduksjon og eksport, og å satse på nyskaping og undergrunnsartister. Spekeret å velge i er stort: fra Ludvig Moon og Maya Vik til Diddaboy og Hi Tom.

Konsertjomfru

I midten av hele sammensuriumet finnes en ung mann med navnet Mats Wang, eller Mats Wawa om du vil. Faktisk befinner han seg ikke bare i midten av sammensuriumet, men også i begynnelsen. Han skal nemlig spille to konserter på festivalen. Ganske spesielt, ettersom han trolig er en av dem som har opptrådd aller minst tidligere.

– Trondheim Calling skulle være den første konserten min, men så tenkte jeg det var greit å gjøre en annen konsert før. Jeg tror det først og fremst blir veldig gøy, og så alt det andre etter der.

Mats Wawa sin aller første konsert ble spilt på Familien like før jul, som en oppvarming for Trondheim Calling. Med få låter tilgjengelig for lytting, minimalt med intervjuer gjort og følgende stor anonymitet, var jeg spent på å treffe ham. Hva har Mats Wawa som ingen andre har?

– Innad i bandet har vi blitt enige om at vi er det dårligste bandet som skal spille på Trondheim Cal-

ling. Vi er de kuleste da, har vi funnet ut, og det er jo det som er best.

Folk-fest i Bakke kirke

Den andre konserten han spiller på festivalen finner sted i Bakke kirke, der Wang skal spille etter Fredrik William Olsen, mest kjent som gitarist og solist i Kråkesølv. Moddi tar over etterpå, med andre ord er det duket for folk-fest. Alle tre skal opptre solo, og kirken forventes å være fullsatt.

– Jeg regner med at det blir ullgenserstemning, sier Wawa

Drømmen om Bob Marley

Som artist har Wawa hentet tydelig inspirasjon fra eldre folk-artister som Bob Dylan og Jackson C. Frank. Samtidig prøver han å kombinere folk-musikken med afrikanske rytmer. Om han fikk mulighet til å reise i tid og fikk mulighet til å opptre med hvem som helst, hadde drømmen vært Bob Marley eller mer presist The Wailers. Han påpeker at det må være fra den tiden bandet besto av Marley, Bunny Livingston og Peter Tosh.

Åpningskonserten til Mats Wawa, og dermed hele Trondheim Calling, skal holdes torsdag på Café Løka, og den andre i Bakke kirke på lørdag. Begge kl. 21:30.

UTVALGTE ARRANGEMENTER VÅR 2015

14/02 KEEP OF KALESSIN

21/02 INDØKREVEN

28/02 SIRI NILSEN

06/03 TØNES

20/03 BLACK DEBBATH

25/03 SABATON

19/04 SEIGMEN

24/04 DANIEL NORGREN

Napalm Death kverner videre

26. januar ga bandet ut sitt 15. studioalbum. En unik visjon, og vilje til å presse grensene for sitt musikalske uttrykk, har holdt dem levende på frontlinjene gjennom nærmere 30 år.

TEKST: FREDRIK PANDE FOTO: YONOLATENGO/FLICR

Da John Peel spilte fra debutalbumet *Scum* på radio i 1987, var det utvilsomt noe av det droyeste som noen sinne hadde blitt kringkastet over de britiske øyer. Nedstemte kvernende gitarer, frenetisk growling og et inferno av trommeslag blåste ut av radioen til de som lyttet. Nye grenser for aggressiv, rask og ekstrem musikk var utvilsomt satt.

Siden 1987 har det skjedd vannvittig mye i metallens verden. Undersjanger har oppstått og forsvunnet, blitt gjenoppdaget og nytolket. Napalm Death var blant bandene som på sin tid staket ut kursen for en helt ny og ikke minst ekstrem retning for metallen, som ble kjent som grindcore. Bandet skapte ikke bare et nytt lydbilde, men også en ny estetikk og image som skilte dem fra resten av metallscenen. Napalm

Death reiv den britiske metallen ut av en tåke av fantasy-baserte albumcover og djeveltilbedelse, og ned på landjorda igjen. Vokst ut av anarcho-punk miljøet var Napalm Death politisk motivert, og dette danner rammene for albumcoveret, tekstene og den opprørske støyen som utgjør *Scum*. En ny tidsalder hadde begynt for sinnsyk og støyende metall.

For de som ikke er kjent med de mer ekstreme hjørnene av metallverdenen, er grindcore er sjanger som er vanskelig å svelge. Hurtighet, volum, energi og intensitet er hovedingrediensene for denne enestående støyen. Et typisk grindcorealbum består av unormalt mange og korte låter. Låtene fungerer til dels som komposisjoner, men til en stor grad også som rene utblåsninger av energi. Grindcore som uttrykksform kan sammenlignes både med

støymusikk, frijazz og andre former for avantgarde musikk. Sjangeren er ikke er bundet opp i melodi på samme måte som annen rock, pop og metall. Det handler om lyd og energi.

Napalm Death utvidet og beveget seg etterhvert vekk fra den rendyrkede og primale grindcoren, som definerte deres tidligste album. Grindcore i sin pureste form er på mange måter et nokså endimensjonalt lydbilde, og Napalm Death tok formen til sitt logiske endepunkt allerede på debutplaten. «You Suffer» er knapt lenger en ett sekund, og låta er på mange måter den ultimate destillasjonen av bandets filosofi om hurtighet og intensitet.

Det har kontinuerlig blitt gitt ut plater under navnet Napalm Death. Selv om ingen av medlemmene fra

debuten ble med videre, har bandets besetning vært mer eller mindre stabil siden bandets andre album *From Enslavment to Obliteration*. Napalm Death har vokst fra band til institusjon. Med sitt nyeste album *Apex Predator - Easy Meat*, viser bandet nok en gang at de fortjener sitt unike og solide rykte blant de droyeste metalbandene. Med endeløse angrep av trommer, gitarer og manisk vokal, forstetter Napalm Death å skape soundtracket til en stadig like pervers verden.

Sonisk terror: fem ekstreme album
Napalm Death - *Scum* (1987)
Brutal Truth - *Collapse* (1994)
Cephalic Carnage - *Exploiting Dysfunction* (2000)
Anaal Nathrakh - *The Codex Necro* (2001)
Pig Destroyer - *Pantom Limb* (2007)

ANMELDELSER

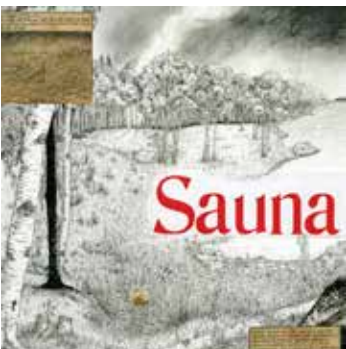
JESSICA PRATT
ON YOUR OWN LOVE AGAIN

Folk som tar deg til eventyrland, og tilbake.

Årets mest lovende folk-artist er amerikanske Jessica Pratt. Helt siden utgivelsen av hennes selvtitulerte debutalbum fra 2012 har vi lengtet etter å høre Pratts forsiktige og særegne stemme igjen. I to år har hun jobbet med å få *On Your Own Love Again* ferdig. Albumet er spilt inn hjemme hos Pratt selv, og det bærer skiva preg av. En lav knitring, av typen du kjenner igjen fra fars gamle LP-plater, kan høres i bakgrunnen av alle låtene. Imotsetning til debuten er *On Your Own Love Again* mer eksperimentell og psykedelisk, tydelig inspirert av Pratts helter Scott Walker, Donovan og The Incredible String Band. Denne gangen har også den California-baserte artisten tatt i bruk en elektrisk gitar og låtene har mer klang. «People's faces blend together, like a watercolour you can't remember» synger hun på «Game That I Play». Til å begynne med kan også hele albumet føles som en tykk og uinteressant singer-songwriter røre. Gi det litt tid.

Av og til kan det være vanskelig å knagge en artist til én sjanger, men det er ingen tvil om at Pratt hører hjemme i folken. Låtene «Strange Melody» og «Greycedes» er drømmende, og bæres av Pratts stemme, som passende nok har tillagt seg en snodig britisk aksent. Som en ekte folk-inspirert singer-songwriter traller hun bekymringsløst på «Jacquelyn in the Background». Melodiene danser av gårde med blomster i håret. Pratt er en sterk låtskriver. De fleste låtene omhandler brudd og tapet av kjærligheten, selv om det kan være vanskelig å høre gjennom hennes noe mumlende formidling. Derfor vil du få mest ut av albumet ved å lytte oppmerksomt til hva hun har å si, for det er ikke så rent lite. Albumets mest radiovennlige låt, «Back, Baby», er umulig å mislike, og du vil ta deg selv i å synge muntert med på låtas «lalalala»-parti. Jessica Pratt var en god start på karrieren, men det er *On Your Own Love Again* som vil tiltrekke seg en bredere lytterskare.

Tekst: Vilde Boberg Svineng
Foto: Drag City

MOUNT EERIE
SAUNA

En studie i indre villskap.

3. februar slipper Mount Eerie, også kjent som Phil Elverum, sin nye skive *Sauna*. Mount Eeries musikk har ofte et sterkt preg av å være upolert, og slik er det også med *Sauna*. Phil Elverum er på ingen måte noen virtuos, og instrumentene hans er ofte litt ustemte. Samtidig har han en rolig og sart stemme, noe som kommer veldig godt fram i låta «Dragon», en intim låt med kun gitar og vokal. Likevel hadde det ikke vært en ordentlig Mount Eerie plate uten noen støyinnslag. På låter som «This» tar han i bruke massive, og til tider nærmest overveldende klangflater av orgler og synther, men det avløses mesterlig av vakre sangstemmer og kor. Det hele har, på tross av voldsomme lydbilder, en overliggende stemning av nærhet. Nettopp på grunn av det upolerte uttrykket.

Phil Elverum blir fremstilt som en mann som trekker kraften sin fra trær og mose. En eremitt, innhyllet i tåke, som skriver utsvevende, til tider voldsomme verk under navnet Mount Eerie. Musikk fylt med spøkelser og figurer av drømmer og natur. Veldig analogt og lo-fi. Skiva er et dobbeltalbum og gis ut på Elverums eget plateselskap: P. W. Elverum & Sun. I et presseskriv forteller han: «Dette er musikk som er ment å legge seg tungt over deg som et basseng med kaldt vann om natten. Også som sverdet som skinner på bunnen av innsjøen om natten.» Albumets temaer er «Vikings and zen and real life».

Elverum sa en gang i et intervju at han var frustrert over folks oppfatning av hva «vilt» er. «Det er det jeg prøver å skrive sanger om.», sa han, «definisjonen av natur, som er de ville iboende sidene i oss alle. Vår iboende villskap.» Mediter på det mens du hører på *Sauna*, og bli bedre kjent med Phil Elverum.

Tekst: Håvard Haraldsen
Foto: P.W. Elverum & Sun

RAZIKA
UT TIL DE ANDRE

Energisk sommerglede.

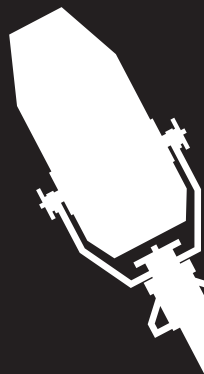
Bergensbandet har de siste årene bygd seg en trofast følgerskare, og spilt på mange av Norges aller største festivaler. Deres opptempo ska-låter har et positivt og energisk uttrykk som kunne vært et treffende soundtrack for sene sommerkvelder, for nesten-opprørske ungdom i generasjonen etter DeLillos.

De følger stadig suksessoppskriften, men har blitt noe hardere enn før. Gitaristene mesker seg med overdrive, og arrangementene er mindre kompliserte enn før. Vokalharmoniene er strippet ned, og de idylliske maj7-akkordene er byttet ut med powerchords. På mange måter en enklere løsning, men egger desto mer til fyll og moro. Dette fjerner noen av nyansene i musikken, men fungerer antakelig godt på konserter.

Grunnet en stram formel i komposisjon og sound kan låtene virke noe lite varierte. Heldigvis er det ingen trøtt og kjedelig repetisjon, alle låtene er sprekkefulle av energi og humoristisk sans. I mine ører er den sterkeste låten den som bryter med den rølpete festival-innpakningen på den mest elegante måten, «Gutten i Dongerijakke»wwwW. Teksten er ikke mindre banal enn i de andre låtene, men akkordprogresjonen, den solide melodien, det klimatiske refreng og den store produksjonen er langt mer sofistikert. Alt dette er med på å gi denne Beach Boys-balladen et moderne friskt pust.

Razika har gjort låtene sine enklere og hardere, og jeg føler ikke at det er urimelig å tippe at de gjør dette med tanke på å gire opp festivalpublikummet. Dette går utover dybden i musikken, men gjør på den samme måten uttrykket røffere, noe som passer godt til tekstene.

Tekst: Ludvig Furu
Foto: Smalltown Supersound

RADIO REVOLT

Studentradioen i Trondheim

dusken.no/radio

Radio Revolt er en radiokanal av og for studenter i Trondheim. Vi har et bredt spekter av programmer med en variert og spennende musikkprofil. Du kan streame oss på Dusken.no og laste ned våre podcast på iTunes.

MANDAG:

16.00-17.00
PostBluesKollektivet
Musikk - Rock

17.00-18.00
Alle elsker mandag
Humor

18.00-19.00
Uillustrert Vitenskap
Populærvitenskap

TIRSDAG:

16.00-17.00
Popstase
Musikk - Pop

17.00-18.00
Reservebenken
Sport

18.00-20.00
Blyforgiftning
Musikk - Metall

20.00-21.00
Bokbaren
Litteraturmagasin

ONSDAG:

16.00-17.00
Harselas
Humor

17.00-19.00
Nerdeprat
Spillmagasin

19.00-20.00
Sagtann
Musikk - Elektronisk

22.00-24.00
Den Tilfeldige Fritiden

TORSDAG:

18.00-20.00
Live
Musikk

20.00-22.00
Filmofil
Filmmagasin

FREDAG:

15.00-17.00
Nesten Helg
Aktualitetsmagasin

17.00-18.00
Irie Radio
Musikk - Jamaikansk

18.00-20.00
Feber
Musikk - Hip-Hop og R&B

20.00-21.00
pink/noise
Musikk - Pop og støy

LØRDAG:

13.00-14.00
Garasjen
Teknologimagasin

15.00-16.00
TMP
Underholdning

19.00-20.00
Dansebåten
Musikk

SØNDAG:

15.00-16.00
PostKåkk
Mat og postrock

16.00-17.00
Nashville
Musikk - Amerikana

19.00-20.00
Hittegodsklinikken
Musikk

SPITPOSTEN

SPIT (FRÅ LÅGPROTOTYISK «SRJIT», KOSSAK UTEN RETNINGSSANS). TRONDHEIMS FRIE STEMME SIDEN 50 ÅR ETTER PROPHETEN (FVMH)

VI TAR EN NÆRMERE TITT PÅ DEN SÅKALTE FREDSFESTIVALENS PENGEBRUK.

– Kan man kjøpe seg til fred?

Med tallrike regneeksempler. Hvordan står det til med «fredsfittenes» moralregnskap?

TEKST: JOHAN MØKKERBAKKEN. FOTO: PIXABAY

ISFiT er et slags arrangement som foregår annethvert år. Spitposten har tatt en nærmere titt på dette forvirrede sammensuriumet av idealisme, kultur og kjendishyllest og har kartlagt hva pengene egentlig går til. Hvor mye fred får de egentlig for pengene?

Da ISFiT ikke har gjort sine budsjetter tilgjengelige for folk flest, har redaksjonen tatt utgangspunkt i rimelige antagelser rundt deres virksomhet. Mer overordnet:

- Studieturen til Mexico kostet rundt 50 000 kroner, i snitt 10 000 for 5 personer.
- Marit Larsen lar seg booke for rundt 100 000 kroner.
- Turen til Geneve kostet nok jævlig mye, sikkert 120 000.
- Norgesturneen kostet tilsvarende to statsbudsjett grunnet rekursiv bompeng bruk, og vil drøftes separat i neste utgave.

Den totale summen anslås derfor å være temmelig fucked up.

Det er kjent at ISFiT sendte en delegasjon til Mexico for å lære om korrupsjon. Det vites ikke om det var trening mot eller i. Spit anslår utgifter på rundt 50 000 kr, da de såkalte fredsentusiastene valgte å bruke fly heller enn mer folkelige middel som smugling i container over Atlanteren. For denne summen kunne man tatt

initiativ til rundt 92 politiske attentat i den tredje verden (ved stk.pris \$210).

Også bookingen av Dalai Lama må ha kostet. En tur for hans entourage av brunskjorter er estimert til rundt 8000 dollar tur/retur. For denne prisen kunne man gitt et hjem og en utdanning til rundt 22 jenter i et helt år, ev. reddet 30 000 dekar med regnskog. På den andre siden kan man gjennomføre rundt 1 300 steininger, om man regner rundt ett tonn stein per sesjon (raust estimat) ved gjeldende pukksatser. Dermed kunne ISFiT utryddet et helt Frp-lokallag for prisen av å hente hit en gammel gubbe fra Himalaya.

Forburkerøkonom Silje Sandmæl reagerer på forbruksvanene til den såkalte fredsfestivalen.

– Det er ikke normalt å fly gamle tibetanske munkar hit fra India. Det kan i beste fall kalles en luksufelle, da slikt koster minst 8000 dollar. Etterpå får du knapt 3885 dollar igjen i pant for kadaveret til munken. Derimot kunne man vaksinert 5 300 pakistanske barn mot polio og samtidig gitt dem autisme og ADHD, sier hun.

Sandmæl trekker fram Marit Larsen-konserten, et av de mer umusikalske innslagene i kjøpsfesten, med en prislapp på hele

100 000 kr. For dette kunne man reddet 51 340 u-landsbarn fra sult, nød og tilværelsens uutholdelige letthet.

ISFiT har også tatt på seg å varme de 500 stakkars skrottene som forviller seg til festivalen. Målet er å supplere dem alle med ett par sokker, ett par votter og én lue, alt strikket. Ifølge strikkeoppskriften krever hver vott ett garnnøste. Regner vi gjennomsnittlig to hender per person, gir dette oss omtrent 1 000 garnnøster. Med en nøstepris på rundt 16 kroner blir prisen på votteprosjektet 16 000 kr. Tilsvarende regnestykke får vi også for sokkene. Luene krever to nøster stykket. Strikkeprosjektet har en prislapp på 48 000 kr, som kan finansiere 12 000 velbetalte og karakterbyggende barnearbeidstimer. Dette tilsvarer omtrent 3.5 til 50 UKE-følelser, avhengig om du er teknisk gjeng eller ikke.

– Her gjelder det å begrense tapene og få ned kortsiktige utgifter. Ved å partere Marit Larsen etter endt konsert og selge henne stykkevis, organ for organ i fremstyrte markeder som Moldova og Sør-Afrika, kan man tjene inn en halv million dollar, tilsvarende en halv UKA. Dette gir et effektivt tap på minus (KAN DU FYLLE INN DETTE FØR DET GÅR I TRYKKEN – FEH!), altså

profitt.

Kulturredaktøren til Fitteblekka reagerer ekstatisk, ja nesten orgasmisk på Sandmæls ord.

– Dette er win-win. Publikum får Larsen, Larsen får penger, vi slipper å anmelde Larsen igjen og ISFiT kan gjøre litt med Larsen som du gjør med horene i GTA 5 ikke sant, sier han.

Samfundetleder Per Fridtjof Larsen stiller seg positiv til at ISFiT endelig kan stå på egne, finansielle ben.

– Dette endrer en langsiktig trend med at ISFiT snylter på resten av Samfundet og ikke bidrar med noe mer enn selvgod bistandsretorikk. Dette er mer eller mindre 1. juledag 1972 for de dødsdømte sosialdemokraterne i fredsfitta, sier han.

I andre nyheter har Spitpostens gruppe for graverende journalistikk funnet Moddi, som «flyttet» fra Trondheim for ett år siden, liggende i et soppinfisert hjørne på en lesesal på Dragvoll. Han rapporterer om at han er blitt redusert til en indiehingst, kun brukt til å odle fram den neste generasjonen intetsigende, miljøbevisste indieartister. Disse skal sørge for en jevn strøm av bookingmuligheter for ISFiT. Pressesjef Kyrre Ryeng i ISFiT vil ikke kommentere Spitposten sine funn.

SP

REGISTRERER

... at det ikke er UKEfølelsen for SIT kaster deg ut av studentboligen din
... at det sikkert er greit siden SIT ikke bryr seg
... at det liksom ikke er en rettighet, liksom
... at du gir meg og jeg gir deg KLA-MYD-IA!
... at er det en waifu i senga til PF?
... at alternativt kan vi endelig få brukt fotografene til noe
... at visste du at Trondheims mektigste studenter møttes til hemmelig møte for nettverking med Julien S. Bourrelle?
... at spør Kristine Fredriksen, Per Fridtjof Larsen, Elise Landsem, Sondre Jentoft, Dunja Matanovic, Maren Kronlund, Ragnhild Brekke, Clara Good, Marius Svenungsen, Knut Jørgen Vie, Hans Myraune, Susanne Lunde, Haakon Utbye, Gro Arnesen-Nyhus eller Amalie Holt om du føler at du burde blitt invitert
... at neida, bare ta deg litt Sprudlevann 6.0 du.
... at nettverket som ikke tåler internett
... at #studentgate
... at vent, glemt Studenttinget. #studentgate2
... at oppfølgeren blir sikkert ikke like bra som originalen
... at det er ikke korrupsjon, det er en metafor
... at kle på deg, di hore
... at sloss mot korrupsjon med korrupsjon
... at pløfseittoterpongkveis
... at snakker om Fitteblekka-redaktøren: vi vant pris
... at kan vel knapt kalles pris når Natt og Dag deler den ut
... at prisen for årets mest kontrære går altså til Norges streiteste mediehus
... at dagens pris er totalt not sponset av Swedish Match og Carlsberg altså
... at hektor, hvor ble det av deg i alt mylderet?
... at vi ville ikke spille kanonball uansett, vi.
... at fikk klamydia av PR-sjefen til Sa;SP
... at ikke dette jeg mente med «personlig oppfølging»
... at ikke dette jeg mente med «bygge gode relasjoner»
... at ikke dette jeg mente med «nei, hjelp, jeg blir kledd på uten samtykke»
... at JÆVLIG BRA SHAVE DA
... at like bart som Sibir
... at like kjølig også :(
... at tepet ikke matcher gardinene
... at typisk falske lovnader fra KUKA
... at skulle aldri blitt med på runkeringen
... at skulle aldri blitt med på funkeringen
... at skulle aldri smeltet om NTH-ringen
... at skulle aldri prøvd å høre hele Nibelungringen
... at skulle aldri bleket stjerneringen
... at skulle aldri tatt tigerbalsam på kukringen
... at skulle aldri ha kommet henne på bringen
... at skulle hoppet av i svingen
... at skulle aldri ha gitt henne ringen
... at søk samfundet uten å komme inn én gang til da
... at nå er det kanskje på tide å gå hjem.
... at ravi er tilbake
... at akkurat det vi trenger.
... at lave kvinner med «utdanning»
... at høye menn med «stamina»
... at nettverkshor.
... at HOR
... at reservestoff:
... at fitta di glinsa
... at med sprekken litt åpen.
... at eg bøye meg fram,
... at bruka kuken som våpen.

Kulturkalenderen

RETURADRESSE
Under Dusken,
Singsakerbakken 2E,
7030 Trondheim

27. januar - 10. februar/laude retkun rkl

TIRSDAG 27. JANUAR

Moskus

Klokka 21.30: Mmm, herlig kristen americana med Judah & The Lion. Bli med da, man trenger ikke like Jesus for å like musikken!

Nidaros

Klokka 20.00: Det er klart for årets Barokkfest i Trondheim, og i Nidarosdomen får du både Rekviem og Miserere.

Samfundet

Klokka 19.00: Samfundets filmklubb viser den islandske filmen *A Annan Veg*. En film som handler om veilegging på Island og hvor morsomt dette kan være. For oss som kan litt om vei, vet vi hvor vilt dette kan bli.

ONSDAG 28. JANUAR

Antikvariatet

Klokka 20.00: Høy hipsterfaktor på Antikvariatet med den Australske sangeren/låtskriveren Joel Sarakula, neida, joda.

Coffee Annan/ISAK

Klokka 19.30: Trondheim Mental Band spiller plateslippkonsert for den tredje studioplata sin. De mener de er et litt «annerledes» band. Hm.

Rockheim

Klokka 13.00: Det er allsang på Rockheim for de av dere som egentlig har det som plommen i egget når dere er omringet av kleinhet.

Samfundet

Klokka 19.00: Samfundsmøte om Handelsavtalen TTIP

Klokka 21.00: Polaris Quintet spiller jazz som tar deg med til Jämtland så du slipper reiseutgiften. Der var du jammen heldig!

TORSDAG 29. JANUAR

Antikvariatet

Klokka 20.00: Det er Supertorsdag som vanlig, improteater med hu mor, eller han far.

Samfundet

Klokka 19.00: Excenteraften med Samuel Massie som var med på Berserk med gærningen Jarle Andhøy kommer til Klubben for å fortelle deg litt om reisen og boka

«Hold fast!». Så lurer du på om studenttilværelsen ikke er noe for deg og om det er sjømann du egentlig skulle vært, kan du ta en tur og få bekreftet at, nei, det er ikke en sjømann du skulle vært.

Solsiden/Østbyen

Klokka 21.00: Ringring! – Ja? – Ja, dette er Trondheim Calling. Det blir konserter over hele Solsiden. Fra Mats Wawa til Barren Womb på torsdagen og festen varer ut helgen med Ida Jenshus og Angelica's Elegy blant andre, hurra! Ta deg tiden til litt festival, det er fortsatt tidlig i semesteret.

Trondheim kunstforening

Klokka 19.00: Du er herved invitert til en samtale mellom Per Egil Hegge og Håkon Bleken om kunst i ord og bilder.

FREDAG 30. JANUAR

Galleri Blunk

Klokka 20.00: David Breida er på plass i Galleri Blunk. Det kan hende at det har noe med kjønnsroller å gjøre, moderne vet jeg at det er.

Samfundet

Klokka 21.00: Det er temafest for alle Trondheims nerder. Dra frem barnet i deg og kom deg på Comic Con fest. Det blir kåring av beste kostyme, så legg litt sjel i det.

Klokka 22.00: Synes du at det blir litt barnslig og useriøst å kle seg ut, kan du ta turen oppom Klubben og få med deg bluesrockbandet Orango, og danse litt tango.

Vår frue kirke

Klokka 22.00: Det er åpen mikrofon i kirka, om den er åpen for deg vet jeg ikke, men den er hvertfall åpen for en gruppe Trondheimskvinner som vil synge bulgarske sanger.

LØRDAG 31. JANUAR

Avant Garden

Klokka 19.00: Simon Mayers åpner sesongen på Avant Garden med forestillingen «SunBengSitting». En forestilling om det å passe inn som en bondegutt som liker jodling, folkedans og samtidsdans. Noe vi alle kan kjenne oss igjen i, med andre ord.

Samfundet

Klokka 22.00: Datarock, Megephonic Thrift og Bærtur inntar Storsalen for å feire plateselskapet Yap sitt jubileum. Jippiyappi!

SØNDAG 1. FEBRUAR

Ringve Museum

Klokka 14.00: Om du føler for å styrke kontakten med dine skotske sider kan du ta turen til Ringve Museum for en skotsk søndag.

Samfundet

Klokka 19.00: *Jagten* er en film som handler om alle komplikasjonene man møter om du går på toalettet og viser tissen din til små barn. Så er du i tvil om du skal gjøre det eller ei, ta turen til Storsalen og se Mads Mikkelsen gjøre det og finn ut av om det er verdt det.

MANDAG 2. FEBRUAR

Benksirkelen utenfor Trondheim spektrum

Klokka 16.00: Nina og Stine møtes for benkbefaring i Trondheim by. Om du ikke har sett alle benkene i byen, hvordan skal du vite hvilken benk som er best for å sette deg ned med det neste eksemplaret av Under Dusken og riktig kose deg. Ta deg tiden til å bli kjent med byens benker gjennom prøving og diskusjon.

Dokkhuset

Klokka 20.00: Mauro Negri Buds Quartet kommer til Solsiden for å vise oss hva Italias jazz-scene har å by på.

TIRSDAG 3. FEBRUAR

Nova Kino

Klokka 18.30: Det er Django-maraton med Trondheim filmklubb. Liker du gladvold i vesten kan du ta turen. Først *Django* (1966) deretter *Django Unchained* (2012).

Samfundet

Klokka 19.00: Samfundets egne Kjellerband spiller konsert i Storsalen. Det skal visst være noe du ikke kan gå glipp av, du kan jo prøve, men jeg ville gått var jeg deg.

ONSDAG 4. FEBRUAR

Antikvariatet

Klokka 20.00: Det blir musikalsk interrail med Polyfone sanger og skrifter på veggen.

Dokkhuset

Klokka 20.00: Afrikanske toner og rytmer fra Hope Masike & Lions of Africa inntar Dokkhuset.

TORSDAG 5. FEBRUAR

Byscenen

Klokka 20.00: Katzenjammer spiller slippfest for de som vil høre. Er det deg, er det meg, er det oss begge?

ISAK

Klokka 19.00: Team Me kommer til Trondheim. Ta med deg godt humør, ikke rus.

Moskus

Klokka 20.00: Om du klarer å nyte en kveld med frijazz er ENENEN og EN til å finne på Moskus.

Samfundet

Klokka 22.00: ISFiT starter den internasjonale festivalen for studenter med det norske bandet Pow Pow. Det blir full fart i Storsalen for alle og enhver med dansbare låter og godt humør! Husk: Dansens språk er internasjonalt.

FREDAG 6. FEBRUAR

Dokkhuset

Klokka 20.00: Megalodon Collective spiller opp til dans! Tulla, men de spiller opp til jazz og frihet gjennom musikk. Og det er vel så bra.

LØRDAG 7.FEBRUAR

Antikvariatet

Klokka 20.00: Granny Smith er et jazzensemble med sånn middels tro på seg selv(ellers ville de vel kalt seg Pink Lady?).

Samfundet

Klokka 18.00: Hvorfor finnes korrupsjon? Hvem er disse korrupte menneskene? Ta en tur til Storsalen og finn ut av hvorfor ISFiT synes at korrupsjon er en uting. Klokka 22.00: Blir spørsmål om korrupsjon litt for mye for deg? Lørdagsrådet kommer til Storsalen, så ta med deg dine problemer om avstandforelskelse og sett korrupsjonen i perspektiv.

Klokka 23.59: Ettersom ISFiT er en internasjonal festival har de invitert et band fra nabolandet. Västerbron spiller skånsk salongpunk for folk og fe.

SØNDAG 8. FEBRUAR

Antikvariatet

Klokka 20.00: Slipp deg løs, klimpre på en gitar, imponer med «Für Elise». Antikvariatet stiller med Lørdag på Søndag og instrumenter til låns.

Trønderske senter for Samtidskunst

Klokka 13.00: Det er finissage for Vemund Thoes «Ship of Fools». Kan noen finne ut om man får champagne på finissage og?

MANDAG 9.FEBRUAR

Clarion Hotell & Congress Trondheim

Klokka 13.15: Du har kanskje hørt at Dalai Lama skal komme til Trondheim? Og du trodde at det var derfor Samfundet pusset opp baktrappa, ja det trodde jeg og. Men uansett hotell eller Samfundets bakvei er mannen den samme. Ta deg turen!

TIRSDAG 10. FEBRUAR

I dag er det nytt Under Dusken ute, hipp hurra og hurra meg rundt, be om det blir like bra som dette!

Foto: Caroline Rammæs